

36-37

38-39-40

Handelingen 41-42-43-44

VLAAMSE RAAD

ZITTING
1989-1990

Vergaderingen van mei 1990

ONDERZOEK GEWESTPLAN HALLE-VILVOORDE-ASSE
WIJZIGING BRT-STATUUT
BELEIDSBRIEF PERINATALE ZORG
STANDPUNT EXECUTIEVE RAPPORT KONINKLIJK COMMISSARIS MIGRANTENBELEID
DECREETGEVING MONUMENTENZORG
SUBSIDIERING TIL
BIBLIOTHEEKINSPECTIE
OPHEFFEN SUBSIDIERING STICHTING VOOR VERTALINGEN
ORGANISATIE GEZONDHEIDSZORG
FEDERALISERING TOERISTISCH BELEID
TWEDE CONFERENTIE EUROPA VAN DE REGIO'S
ORGANISATIE VOLGEND SCHOOL- EN ACADEMIEJAAR
WERKING VLAAMSE ADMINISTRATIE EN AMBTENARENSTATUUT
CONCENTRATIE KANSARMOEDE
AANWIJZING WOONNOODGEBIED
AFVAL- EN EMISSIEPREVENTIEBELEID
INHAALBONIFICATIE GEMEENTELIJKE AMBTENAREN
AANSLAGEN JOODSE BEGRAAFPLAATSEN
JACHTDECREET
LAATTIJDIGE BETALINGAANNEMERS
VERKEERSONVEILIGHEID R 16 TEMSE-BREENDONK
NOTA MIGRANTENBELEID
VERKEERSVEILIGHEID
FINANCIERING ONDERWIJSTEKORT FRANSE GEMEENSCHAP
REGLING ZELFSTANDIG WONEN ADL-CLUSTERS
KLEIN CHEMISCH HUISAFVAL
VASTE OEVERVERBINDING WESTERSCHELDE
BOSDECREET

Inhoud

Nr. 36 Woensdag 2 mei 1990 Morgenvergadering

Berichten van verhindering, blz. 1363

Onderzoek naar taalgroep en woonplaats, blz. 1363

Begrotingen

Indiening en verwijzing, blz. 1363

Ontwerpen van decreet

Indiening en verwijzing, blz. 1363

Beleidsbrief

Indiening en verwijzing, blz. 1364

Verzoekschriften

Indiening en verwijzing, blz. 1364

Kennisgeving van het Arbitragehof

Indiening, blz. 1364

Schriftelijke vragen (Regl. art. 74)

Indiening, blz. 1364

Verslag van de Commissie van Onderzoek over het Gewestplan Halle-Vilvoorde-Asse

— 115 (BZ 1988) — Nrs. 1 en 2
Bespreking, blz. 1364

Sprekers : de heren R. Van Rompaey, verslaggever, M. Van houtte, verslaggever, W. Cortois, J. Timmermans, L. Dhoore

Ontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 28 december 1979 houdende het statuut van de Belgische Radio en Televisie, Nederlandse Uitzendingen en van de wet van 6 februari 1987 betreffende de radiodistributie- en teledistributienetten en betreffende de handelspubliciteit op radio en televisie

— 306 (1989-1990) — Nrs. 1 tot 12

Algemene bespreking, blz. 1376

Sprekers : de heren M. Bartholomeussen, verslaggever, A. Denys

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1378

Nr. 37 Woensdag 2 mei 1990 Middagvergadering

Berichten van verhindering, blz. 1379

Samenstelling van Commissies

Wijzigingen onder de vaste en de plaatsvervangende leden, blz. 1379

Ontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 28 december 1979 houdende het statuut van de Belgische Radio en Televisie, Nederlandse Uitzendingen en van de wet van 6 februari 1987 betreffende de radiodistributie- en teledistributienetten en betreffende de handelspubliciteit op radio en televisie

— 306 (1989-1990) — Nrs. 1 tot 12

Algemene bespreking (Voortzetting), blz. 1379

Sprekers : de heren A. Denys, E. Van Rompuy, Minister P. Dewael, de heren A. De Beul, W. Seeuws, P. Chevalier, W. Verreycken

Artikelsgewijze bespreking, blz. 1390

Sprekers : de heren A. Denys, M. Didden, Minister P. Dewael, de heren A. De Beul, E. Van Rompuy

Beleidsbrief Perinatale zorg, ingediend door de heer H. Weckx, Gemeenschapsminister van Volksgezondheid en Brusselse Aangelegenheden

— 297 (1989-1990) — Nrs. 1 en 2

Bespreking, blz. 1395

Sprekers : de heer J. Van der Sande, verslaggever, Minister H. Weckx, de heren W. Peeters, L. Hancké

Interpellaties (Regl. art. 76)

Interpellatie van mevrouw M. Vogels tot de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting, en de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Welzijn en Gezin, over het uitblijven van een standpunt van de Vlaamse Executieve met betrekking tot het rapport van de Koninklijke Commissaris voor het Migrantenbeleid, blz. 1403

Sprekers : mevrouw M. Vogels, Minister J. Lenssens

Interpellatie van de heer A. De Beul tot de heer L. Waltmiel, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting, over de stand van de decreetgeving inzake de monumentenzorg, blz. 1409

Sprekers : de heer A. De Beul, Minister L. Waltmiel

Interpellatie van de heer L. Hancké tot de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur, over het in uitzicht gesteld stopzetten van de subsidiëring van het Toneelgezelschap Ivonne Lex, blz. 1412 (Verdaging)

Interpellatie van de heer A. De Beul tot de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur, over het uitblijven van het uitvoeringsbesluit van de Vlaamse Executieve houdende de organisatie van de in het bibliotheekdecreet bepaalde inspectiedienst, blz. 1412

Sprekers : de heer A. De Beul, Minister P. Dewael

Interpellatie van de heer A. De Beul tot de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur, over het opheffen van de subsidiëring van de Stichting voor Vertalingen, blz. 1414

Sprekers : de heren A. De Beul, G. Verhaegen, Minister P. Dewael

Interpellatie van de heer E. De Groot tot de heer H. Weckx, Gemeenschapsminister van Volksgezondheid en Brusselse Aangelegenheden, over de programmering van ziekenhuizen en het gebrek aan RVT-bedden, blz. 1418 (Intrekking)

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1418

Nr. 38 Donderdag 3 mei 1990

Berichten van verhindering, blz. 1419

Actuele vragen (Regl. art. 75)

Actuele vraag van mevrouw M. Vogels tot de heer L. Waltmiel, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting, over een oneigenlijke toepassing van de procedure inzake ruimtelijke ordening met miskenning van de Gemeente Kontich, blz. 1419

Actuele vraag van de heer R. Van Hooiland tot de heer J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer, over de investering in het openbaar vervoer in het Gentse in 1990, blz. 1421

Actuele vraag van de heer R. Van Hooiland tot de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting, over het stopzetten van de selectieve glasophaling in Vlaanderen door een Franse firma, blz. 1422

Actuele vraag van de heer J. Cuyvers tot de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting, over het lekken van olietanks en tanks van benzinstations, blz. 1422

Actuele vraag van de heer C. Marchand tot de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting, over de waterzuivering aan de Westkust, blz. 1424

Actuele vraag van mevrouw N. Maes tot de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur, over de wijze waarop de Vlaamse Gemeenschap in TV-programma's en -coprodukties wordt kenbaar gemaakt, blz. 1425

Actuele vraag van mevrouw A.M. Neyts-Uytbroeck tot de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur, over pogingen om de uitzending van een aflevering van het TV-programma Tien voor Taal te beletten, blz. 1426

Actuele interpellatie (Regl. art. 77)

Actuele interpellatie van de heer J. Loones tot de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur, over een verklaring van de Voorzitter van het Vlaamse Commissariaat-Generaal voor Toerisme omtrent federalisering van het toeristisch beleid, blz. 1426

Sprekers : de heren J. Loones, L. Dierickx, W. Content, Minister P. Dewael

Mededeling van de Vlaamse Executieve
Mededeling van de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, betreffende de Tweede Conferentie van het Europa van de Regio's gehouden te Brussel op 24 en 25 april 1990

Debat, blz. 1430

Sprekers : Minister G. Geens, de heren A. Denys, H. Suykerbuyk, L. Dierickx, W. Luyten, L. Hancké, W. Verreycken

Ontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 28 december 1979 houdende het statuut van de Belgische Radio en Televisie. Nederlandse Uitzendingen en van de wet van 6 februari 1987 betreffende de radiodistributie- en teledistributienetten en betreffende de handelspubliciteit op radio en televisie
- 306 (1989-1990) - Nrs. 1 tot 12

Aangehouden stemmingen, blz. 1439

Sprekers : de heren A. De Beul, W. Luyten, J. Geysels, A. Denys

Hoofdelijke stemming, blz. 1441 (Verdaging)

Spreker : de heer G. Verhaegen

Motie van aanbeveling van de heer J. Geysels tot besluit van de op 18 april 1990 door de heer W. Van Durme gehouden interpellatie tot de heer D. Coens, Gemeenschapsminister van Onderwijs, over de verhoging van het inschrijvingsgeld in het hoger onderwijs buiten de universiteit
- 330 (1989-1990) - Nr. 1

Hoofdelijke stemming, blz. 1431 (Verdaging)

Sprekers : de heren E. Baldedwijns, G. Verhaegen, L. Hancké

Interpellaties (Regl. art. 76)

Interpellatie van de heer E. Beysen tot de heer D. Coens, Gemeenschapsminister van Onderwijs, over de problemen met betrekking tot de organisatie van het volgend school- en academiejaar, blz. 1442

Sprekers : de heer E. Beysen, Minister D. Coens

Interpellatie van de heer R. Van Hooland tot de heer L. Van den Bossche, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt, over het administratief en geldelijk statuut van de Vlaamse ambtenaren alsmede de werking van de nieuwe Vlaamse administratie, blz. 1448 (Verdaging)

Interpellatie van de heer L. Hancké tot de heer L. Van den Bossche, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt, over de ontwikkeling en de concentratie van de kansarmoede in de grote steden en centrumsteden, blz. 1448

Sprekers : de heren L. Hancké, M. Van Peel, J. Geysels, Minister L. Van den Bossche

Moties van aanbeveling, blz. 1458

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1458

Nr. 39 Donderdag 17 mei 1990
Morgenvergadering

Berichten van verhindering, blz. 1459

Ontwerpen van decreet

Indiening en verwijzing, blz. 1459

Voorstellen van decreet

Indiening en verwijzing, blz. 1459
Overneming, blz. 1459

Beleidsbrieven

Indiening en verwijzing, blz. 1460

Verslag

Indiening, blz. 1460

Jaarverslag

Indiening, blz. 1460

Verzoekschriften

Indiening en verwijzing, blz. 1460

Kennisgevingen van het Arbitragehof

Indiening, blz. 1460

Schriftelijke vragen (Regl. art. 74)

Indiening, blz. 1460

Ontwerp van decreet betreffende de afgifte van jachtverloven en jachtvergunningen
- 334 (1989-1990) - Nrs. 1 tot 3

Algemene bespreking, blz. 1460

Sprekers : de heren F. Aerts, verslaggever, J. Laverge, M. Capoen, G. Janzegers, Minister T. Kelchtermans, de heer Jozef Bosmans

Artikelsgewijze bespreking, blz. 1467

Interpellaties (Regl. art. 76)

Interpellatie van de heer M. Olivier tot de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting, over het besluit van de Vlaamse Executieve van 3 mei 1990 tot aanwijzing van de steden en gemeenten waar een woonnoodgebied kan worden afgebakend, blz. 1468

Sprekers : de heer M. Olivier, Minister G. Geens, de heren A. Denys, J. Laverge

Motie van aanbeveling, blz. 1472

Interpellatie van de heer L. Hancké tot de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur, over het in uitzicht gesteld stopzetten van de subsidiëring van het Toneelgezelschap Ivonne Lex, blz. 1472

Sprekers : de heer L. Hancké, mevrouw N. Maes, Minister P. Dewael

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1481

Bijlage - Vraag om uitleg (Regl. art. 20)
Commissie voor Leefmilieu en Natuurbehoud

Vraag om uitleg van mevrouw F. Brepoels aan de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting in verband met het niet-heropstarten van een waterzuiveringsstation in de gemeente Zonhoven, blz. 1483

Nr. 40 Donderdag 17 mei 1990
Middagvergadering

Berichten van verhindering, blz. 1487

Voorstel van resolutie van de heer P. Van Grembergen c.s. betreffende de recente aanslagen op Joodse begraafplaatsen in Frankrijk
- 343 (1989-1990) - Nr. 1

Indiening en voorstel tot spoedbehandeling, blz. 1487

Spreker : de heer A. De Beul

Actuele vragen (Regl. art. 75)

Actuele vraag van de heer H. Van Dierden tot de heer N. De Batselier, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie, Middenstand en Energie, over de precieze afspraken in verband met het bedrijf PRB, blz. 1487

Actuele vraag van de heer L. Peeters tot de heer L. Waltniel, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting, over de gevolgen van de richtnota van de Minister voor een mogelijke vestiging van een industrieterrein in de deelgemeente Westrode te Meise-Wolvertem, blz. 1489

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1490

Actuele vragen (Regl. art. 75) (Voortzetting)

Actuele vraag van de heer M. Desutter tot de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur, over het gevraagde SERV-onderzoek betreffende het economisch belang van het toerisme in Vlaanderen, blz. 1490

Actuele vraag van de heer A. De Beul tot de heer D. Coens, Gemeenschapsminister van Onderwijs, over het te koop stellen van het Instituut Bunge te Antwerpen en het niet toewijzen ervan aan het Ballet van Vlaanderen, blz. 1490

Actuele vraag van de heer W. Peeters tot de heer J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer, over de studierondvaart van de Voorzitter van de Vlaamse Executieve naar aanleiding van dijkversterkingswerken aan de

Schelde en grote infrastructuurwerken in het Waasland en de streek van Dendermonde, blz. 1492

Actuele vraag van de heer W. Peeters tot de heer J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer, over de verkeershinder veroorzaakt door de herinrichting van het kruispunt Duivenhoek te Elversele-Temse

Actuele vraag van mevrouw M. De Meyer tot de heer J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer, over de herinrichtingswerken aan het kruispunt Duivenhoek te Elversele-Temse, blz. 1493

Actuele vraag van de heer L. Peeters tot de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting, over de bouw van een verbrandingsoven in Vlaams Brabant, blz. 1494

Actuele interpellatie (Regl. art. 77)

Actuele interpellatie van de heer J. Cuyvers tot de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting, en de heer N. De Batselier, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie, Middenstand en Energie, over subsidiëring van het PRO-SA-project in het kader van een algemeen afval- en emissiepreventiebeleid, blz. 1496
Sprekers : de heer J. Cuyvers, Minister N. De Batselier, Minister T. Kelchtermans

Interpellaties (Regl. art. 76)

Interpellatie van de heer E. De Groot tot de heer H. Weckx, Gemeenschapsminister van Volksgezondheid en Brusselse Aangelegenheden, over de programmering van ziekenhuizen en het gebrek aan RVT-bedden, blz. 1499

Sprekers : de heer E. De Groot, Minister H. Weckx

Interpellatie van de heer F. Vermeiren tot de heer L. Van den Bossche, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt, over de weigering om Vlaamse gemeenten de inhaalbonificatie te laten toekennen in de vorm van geschenkcheques, blz. 1502

Sprekers : de heren F. Vermeiren, J. Ansoms, L. Peeters, E. Van Vaerenbergh, Minister L. Van den Bossche

Voorstel van resolutie van de heer P. Van Grembergen c.s. betreffende de recente aanslagen op Joodse begraafplaatsen in Frankrijk
- 343 (1989-1990) - Nr. 1

Voorstel tot spoedbehandeling, blz. 1507

Bespreking, blz. 1507

Sprekers : de heren P. Van Grembergen, W. Verreycken, A. Denys, F. Dewinter, J. Geysels, L. Hancké, J. De Seranno

Hoofdelijke stemming, blz. 1508

Spreker : mevrouw M. Vogels

Ontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 28 december 1979 houdende

het statuut van de Belgische Radio en Televisie, Nederlandse Uitzendingen en van de wet van 6 februari 1987 betreffende de radiodistributie- en teledistributienetten en betreffende de handelspubliciteit op radio en televisie

- 306 (1989-1990) - Nrs. 1 tot 12

Hoofdelijke stemming, blz. 1510

Sprekers : de heren A. Denys, H. Van Dienderen

Ontwerp van decreet betreffende de afgifte van jachtverloven en jachtvergunningen
- 334 (1989-1990) - Nrs. 1 tot 3

Aangehouden stemmings, blz. 1510

Sprekers : de heren E. De Groot, A. Denys

Hoofdelijke stemming, blz. 1512

Spreker : de heer G. Janzegers

Motie van aanbeveling van de heer J. Geysels tot besluit van de op 18 april 1990 door de heer W. Van Durme gehouden interpellatie tot de heer D. Coens, Gemeenschapsminister van Onderwijs, over de verhoging van het inschrijvingsgeld in het hoger onderwijs buiten de universiteit
- 330 (1989-1990) - Nr. 1

Hoofdelijke stemming, blz. 1513

Motie van aanbeveling van de heren L. Hancké, G. Verhaegen, M. Van Peel, E. Baldewijns en A. De Beul tot besluit van de op 3 mei 1990 door de heer L. Hancké gehouden interpellatie tot de heer L. Van den Bossche, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt, over de ontwikkeling en de concentratie van de kansarmoede in de grote steden en centrumsteden
- 335 (1989-1990) - Nr. 1

Hoofdelijke stemming, blz. 1514

Sprekers : de heren E. De Groot, J. Geysels

Motie van aanbeveling van de heer J. Cuyvers tot besluit van de op 3 mei 1990 door de heer L. Hancké gehouden interpellatie tot de heer L. Van den Bossche, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt, over de ontwikkeling en de concentratie van de kansarmoede in de grote steden en centrumsteden
- 336 (1989-1990) - Nr. 1

Hoofdelijke stemming, blz. 1516

Interpellaties (Regl. art. 76) (Voortzetting)

Interpellatie van de heer R. Van Hooland tot de heer L. Van den Bossche, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt, over het administratief en geldelijk statuut van de Vlaamse ambtenaren alsmede de werking van de nieuwe Vlaamse administratie, blz. 1517

Sprekers : de heer R. Van Hooland, Minister L. Van den Bossche

Interpellatie van de heer E. Beysen tot de heer J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer, over

de laattijdige betaling van aannemers, blz. 1523

Sprekers : de heren E. Beysen, J. De Seranno, Minister J. Sauwens

Interpellatie van de heer J. Van Eetvelt tot de heer J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer, over de onveilige toestand op de R 16 tussen Temse en Breendonk en de toestand van de Scheldebrug aldaar, blz. 1525

Sprekers : de heer J. Van Eetvelt, mevrouw M. De Meyer, Minister J. Sauwens, de heer J. De Seranno

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1528

Nr. 41 **Dinsdag 29 mei 1990**

Berichten van verhindering, blz. 1529

Mededeling van de Voorzitter, blz. 1529

Nota migrantenbeleid van de Vlaamse Executieve, ingediend door de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Welzijn en Gezin
- 193 (1988-1989) - Nrs. 1 tot 7

Bespreking, blz. 1529

Sprekers : de heer A. Deneir, verslaggever, Minister J. Lenssens, de heren M. Van Peel, W. Peeters, mevrouw M. Vogels, de heren G. Annemans, L. Hancké, Minister D. Coens, de heer A. Denys

Moties van aanbeveling, blz. 1554

Voorstel van resolutie van de heer D. Vervaeke c.s. betreffende de bevordering van de verkeersveiligheid op de Vlaamse wegen
- 225 (1988-1989) - Nrs. 1 en 2

Bespreking, blz. 1554

Sprekers : de heren H. Candries, J. Ansoms, A. Denys

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1555

Nr. 42 **Woensdag 30 mei 1990**

Berichten van verhindering, blz. 1557

Ontwerp van decreet

Indiening en verwijzing, blz. 1557

Voorstellen van decreet

Indiening en verwijzing, blz. 1557

Beleidsbrief

Indiening en verwijzing, blz. 1557

Verslagen

Indiening, blz. 1557

Moties

Indiening en verwijzing, blz. 1558

Schriftelijke vragen (Regl. art. 74)

Indiening, blz. 1558

Actuele interpellatie (Regl. art. 77)

Actuele interpellatie van de heer A. Denys tot de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting, over het voorstel van de Franse Gemeenschap om haar onderwijstekort te financieren via nieuwe nationale middelen, blz. 1558

Sprekers : de heren A. Denys, E. Van Rompuy, Minister G. Geens

Motie van aanbeveling, blz. 1564

Ontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 28 december 1979 houdende het statuut van de Belgische Radio en Televisie, Nederlandse Uitzendingen en van de wet van 6 februari 1987 betreffende de radiodistributie- en teledistributienetten en betreffende de handelspubliciteit op radio en televisie

— 306 (1989-1990) — Nrs. 1 tot 12

Verzoek tot verwijzing naar de Commissie, blz. 1564

Sprekers : de heren A. Denys, E. Van Rompuy

Tweede lezing, blz. 1566

Sprekers : de heren A. De Beul, W. Seeuws, W. Luyten

Interpellaties (Regl. art. 76)

Interpellatie van de heer H. Lauwers tot de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Welzijn en Gezin, over de nakende regeling inzake zelfstandig wonen voor fysiek gehandicapten in de ADL-clusters, blz. 1567

Sprekers : de heren H. Lauwers, J. Van der Sande, Minister J. Lenssens

Interpellatie van de heer J. Caudron tot de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting, over het aangekondigde plan tot ophaling en verwerking van het klein chemisch huisafval, blz. 1571

Sprekers : de heren J. Caudron, J. Sleecx, J. Cuyvers, Minister T. Kelchtermans

Motie van aanbeveling, blz. 1577

Interpellatie van de heer J. De Bremaeker tot de heer J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer, over de vaste oeververbinding over de Westerschelde en de gevolgen ervan voor Vlaanderen en Gent, blz. 1577

Sprekers : de heren J. De Bremaeker, W. Seeuws, E. Flamant, Minister J. Lenssens

Motie van aanbeveling, blz. 1581

Regeling van de werkzaamheden, blz.

1581

Nr. 43

Donderdag 31 mei 1990
Morgenvergadering

Berichten van verhindering, blz. 1583

Ontwerp van bosdecreet

— 261 (1989-1990) — Nrs. 1 tot 14

Voorstel van decreet van de heer J. Timmermans C.S. houdende regeling van het behoud, de bescherming, de aanleg en het beheer van bossen

— 167 (1988-1989) — Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking, blz. 1583

Sprekers : de heren J. De Seranno, verslaggever, F. Aerts, R. Daems, J. Timmermans, Minister T. Kelchtermans, de heren J. Cuyvers, M. Capoen, Jozef Bosmans

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1602

Nr. 44

Donderdag 31 mei 1990
Middagvergadering

Berichten van verhindering, blz. 1603

Mededeling van de Voorzitter, blz. 1603

Actuele vragen (Regl. art. 75)

Actuele vraag van de heer P. Chevalier tot de heer L. Waltiel, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting, over een mogelijke bescherming van het KB-gebouw in de Vlamingstraat te Brugge, blz. 1603

Actuele vraag van de heer J. De Roo tot de heer N. De Batselier, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie, Middenstand en Energie, over het beleid met betrekking tot de impulsgebieden, blz. 1604

Actuele vraag van de heer G. Janzegers tot de heer D. Coens, Gemeenschapsminister van Onderwijs, over het niet uitbetalen door de ARGO van gelden bestemd voor de lonen van het personeel van de SABMO's, blz. 1605

Actuele vraag van de heer R. Van Hooiland tot de heer D. Coens, Gemeenschapsminister van Onderwijs, over de sanerings- en herstructureringsplannen voor de Rijksuniversiteit Gent, blz. 1606

Actuele vraag van de heer G. Janzegers tot de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting, over het mogelijk heropstarten van een vetsmelterij en beenmaaldertij in Rillaar, blz. 1607

Actuele vraag van de heer L. Vanhorenbeek tot de heer L. Van den Bossche, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt, over de beslissing tot opeising van het bedrijf Baert-Verlee te Rillaar, blz. 1608

Actuele vraag van de heer R. Van Hooiland tot de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting, over het inzamelen en ophalen van glas in gemeenten, blz. 1609

Actuele vraag van de heer H. Van Dierden tot de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur, over de resultaten van het ministerieel onderzoek naar de ketenvorming bij vrije radio's, blz. 1610

Actuele vraag van mevrouw M. De Meyer tot de heer H. Weckx, Gemeenschapsminister van Volksgezondheid en Brusselse Aangelegenheden, over de houding van de Vlaamse Executieve ten opzichte van de Zesde Internationale Aidsconferentie in San Francisco, blz. 1611

Actuele vraag van de heer J. Cuyvers tot de heer H. Weckx, Gemeenschapsminister van Volksgezondheid en Brusselse Aangelegenheden, over maatregelen om het tabaksverbruik te verminderen, blz. 1612

Actuele vraag van de heer G. Annemans tot de heer L. Van den Bossche, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt, over het vernielen van provinciale borden in Voeren

Actuele vraag van mevrouw F. Brepoels tot de heer L. Van den Bossche, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt, en de heer J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer, over het beschadigen en verwijderen van borden aan de Limburgse provinciegrens in Voeren, blz. 1613

Actuele vraag van de heer C. Lisabeth tot de heer J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer, over een nieuw dossier in verband met een slibstortplaats in de Callemoeievijver te Nazareth, blz. 1614

Actuele vraag van de heer A. Deneir tot de heer J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer, over de plotse sluiting van het sas te Astene en de daardoor ontstane milieuhinder, blz. 1615

Actuele vraag van de heer J. De Seranno tot de heer J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer, over de in uitzicht gestelde aanleg van een nieuw fietspad langs de gewestweg Herentals-Lichtaart, blz. 1615

Actuele vraag van de heer H. Coveliers tot de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting, over de betrokkenheid van de Vlaamse Executieve bij het misdaadbeleid van de nationale Regering, blz. 1616

Actuele vraag van de heer H. Van Dierden tot de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting, over het STT-tracé ten noorden van Antwerpen, blz. 1617

Ontwerp van bosdecreet

- 261 (1989-1990) - Nrs. 1 tot 14

Voorstel van decreet van de heer J. Timmermans c.s. houdende regeling van het behoud, de bescherming, de aanleg en het beheer van bossen

- 167 (1988-1989) - Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking (Voortzetting), blz. 1618

Sprekers : Minister T. Kelchtermans, de heer J. Cuyvers

Artikelsgewijze bespreking, blz. 1621

Sprekers : de heren R. Daems, J. De Seranno, J. Cuyvers, H. Suykerbuyk, G. Beerden, Minister T. Kelchtermans, Minister G. Geens

Hoofdelijke stemming, blz. 1646

Sprekers : de heren J. Cuyvers, R. Daems, J. De Seranno, Jozef Bosmans, J. Timmermans

Ontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 28 december 1979 houdende

het statuut van de Belgische Radio en Televisie, Nederlandse Uitzendingen en van de wet van 6 februari 1987 betreffende de radiodistributie- en teledistributienetten en betreffende de handelspubliciteit op radio en televisie

- 306 (1989-1990) - Nrs. 1 tot 12

Procedure, blz. 1649

Spreker : de heer A. Denys

Tweede lezing, blz. 1649

Sprekers : de heren A. De Beul, G. Verhaegen, A. Denys, H. Van Dienderen, L. Hancké, W. Verreycken

Hoofdelijke stemming, blz. 1654

Sprekers : de heren A. De Beul, H. Van Dienderen, W. Verreycken, G. Anne-mans

Mededeling van de Voorzitter, blz. 1656

Voorstel van resolutie van de heer D. Vervaeke c.s. betreffende de bevordering van de verkeersveiligheid op de Vlaamse wegen

- 225 (1988-1989) - Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming, blz. 1656

Motie van aanbeveling van de heer J. Laverge c.s. tot besluit van de op 17 mei 1990 door de heer M. Olivier gehouden interpellatie tot de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting, over het besluit van de Vlaamse Executieve van 3 mei 1990 tot aanwijzing van de steden en gemeenten waar een woonnoodgebied kan worden afgebakend - 344 (1989-1990) - Nr. 1

Hoofdelijke stemming, blz. 1657

Sprekers : de heren J. Laverge, G. Verhaegen

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1658

Rechtzetting, blz. 1658

VOORZITTER : de heer L. Vanvelthoven

- *De notulen van de jongste vergadering worden ter tafel gelegd.*

- *De vergadering wordt geopend om 10 uur.*

De Voorzitter : Dames en heren, de vergadering is geopend.

BERICHTEN VAN VERHINDERING

W. Peeters, A. Steverlyncx ; gezondheidsredenen.

W. Claes ; buitenslands.

E. Beysen, H. De Croo, A. Vreven, J. Weyts ; ambtsverplichtingen.

C. Marchand ; familieverplichtingen.

ONTWERP VAN BOSDECREET - 261 (1989-1990) - Nrs. 1 tot 14

VOORSTEL VAN DECREET van de heer J. Timmermans C.S. houdende regeling van het behoud, de bescherming, de aanleg en het beheer van bossen

- 167 (1988-1989) - Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking

De Voorzitter : Aan de orde zijn het

ontwerp van bosdecreet en het voorstel van decreet van de heer Timmermans C.S. houdende regeling van het behoud, de bescherming, de aanleg en het beheer van bossen, die door de Commissie in samenhang werden behandeld, met dien verstande dat het ontwerp van decreet als basis voor de bespreking werd genomen. Wij volgen hier dezelfde werkwijze.

De algemene bespreking is geopend.

De heer De Seranno, verslaggever, heeft het woord.

De heer J. De Seranno, verslaggever (*op de tribune*) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, dames en heren, de Commissie voor Leefmilieu en Natuurbehoud van de Vlaamse Raad heeft achttien vergaderingen besteed aan het ontwerp van bosdecreet. Als de voorbereiding van dit decreet in feite tien à vijftien jaar in beslag nam, dan hebben de besprekingen in onze Commissie toch maar vier maanden geduurd. In die tijd is er in de Commissie een merkwaardig goede vorm van verstandhouding gegroeid tussen de leden zelf, maar ook een vruchtbare samenwerking met de Vlaamse Executieve via Minister Kelchtermans en zijn raadgevers.

Het doel is immers belangrijk en duidelijk : de Vlaamse bosbouw uit zijn bedreigde situatie halen en de fundamenten leggen voor de bosbouw van de volgende eeuw.

De Commissie stelt talrijke wijzigingen voor aan het ontwerp. Er werden 85 amendementen goedgekeurd naast een vijftigtal tekst- en structuuradaptaties. Dat de wijzigingen

veelal eenparig werden aangenomen, duidt op een grote eenheid van inzicht.

Wij willen in onze toelichting achtereenvolgens de volgende punten beknoppt behandelen : de doelstellingen van het decreet, het toepassingsveld, de accenten, de instrumenten, de openbare bossen en de privé-bossen.

Wij zullen er ten slotte enkele persoonlijke beschouwingen aan toevoegen.

Met de algemeen geformuleerde doelstellingen voor ogen is het misschien nuttig te verwijzen naar de zwakke en sterke punten van de Vlaamse bosbouw.

Zwakke punten zijn ongetwijfeld : één, het te beperkte bosareaal en de al even begrensde uitbreidingskansen ; twee, de relatief ongunstige groeivoorwaarden wat de bodem betreft ; drie, de planologische onzekerheid inzake bodembestemmingen. Mede hierdoor trouwens blijven de aan het bos inherente lange-termijninvesteringen dikwijls achterwege ; vier, de trage en lage economische rendabiliteit ; vijf, het eenzijdig bosbestand in sommige subgewesten ; zes, de in regel grote eigenoms- en perceelversnippering, evenals de veelal gebrekkige inrichting van het privé-bos. Het privé beslaat nochtans 70 ten honderd van de totale bosoppervlakte. Rekening houdende met de structurele obstakels is het niet te verwonderen dat er in sommige subgewesten in Vlaanderen een degradatie van de bossen ontstaat : zeven, het ongunstig fiscaal regime met betrekking tot de registratie- en successierechten, maar ook

De Seranno

het ontbreken van technische begeleiding en geldelijke stimuli voor privé-bossen zoals dat in het buitenland bestaat ; acht, het jarenlang gebrek aan publieke en politieke belangstelling voor het bos.

Volgende punten zijn pluspunten. Eén, in ons dichtbevolkt gebied wordt de maatschappelijke rol die het bos eeuwen lang heeft vervuld, de jongste jaren geherwaardeerd. Andere accenten hebben duidelijk aan belang gewonnen, zoals de recreatie, de landschapszorg, de wetenschap en vorming, de conditionering van omgeving en klimaat. Twee, het toenemend besef dat deze multifunctionaliteit in regel best kan worden gewaarborgd door een economisch verantwoorde bosbouw. Dat is gedurende een aantal jaren in twijfel getrokken. Drie, het bestaan van een sterk ontwikkelde houtverwerkende industrie in ons gewest. Een industrie die werkgelegenheid biedt aan tienduizenden werknemers. Ook de economische inbreng van de toeleveringssector is in Vlaanderen niet te onderschatten. Vier, de beschikking over een staf wetenschappelijk gevormde bosbouwkundigen in het Bestuur voor Waters en Bossen, alsmede over gewaardeerde onderzoeks- en onderwijsinstellingen. Vijf, stijgende behoefte aan houtprodukten waarin de Vlaamse bosbouw voor meer dan de huidige 5 ten honderd zou moeten kunnen voorzien. Zes, de globaal gezien goede kwaliteit van het bospatrimonium en dit ondanks de minder gunstige standplaatsvoorwaarden.

Het bosdecreet speelt in op deze mogelijkheden en kan deels verhelpen aan de zwakte van de Vlaamse bosbouw. Het bosdecreet moet de sterke punten ondersteunen en aan de zwakte verhelpen. De doelstelling is in het decreet algemeen geformuleerd. Het decreet beoogt immers het behoud, de bescherming, de aanleg en het beheer van alle bossen te regelen.

In de Commissie bestond een grote eenheid van inzicht. Ook over de stelling dat een economische benadering in het bosbeleid een onmisbaar element blijft opdat in het komend

decennium het bospatrimonium in Vlaanderen zou kunnen stand houden, verbeteren en zo mogelijk uitbreiden. Een duurzame bosbouw-economie veronderstelt echter dat, bij het streven naar hogere opbrengsten, het bos dient te worden behandeld als een in stand te houden hernieuwbare hulpbron.

Deze gedragsregel moet gelden ten aanzien van alle goederen en diensten die het bos produceert. Dus ook deze verleend ten behoeve van de ontspanning, de volksgezondheid, het onderwijs, het onderzoek en andere. Dit geldt uiteraard ook voor de diensten ten gunste van de ecologische stabiliteit, maar daar komen wij straks op terug. Sta mij toe de inleiding te verdelen in een aantal hoofdstukken.

Eerst het toepassingsveld. Het was moeilijk om tot een sluitende omschrijving van het begrip bos te komen. Daarom werd geopteerd voor een formulering waarbij bepaald wordt waar dit decreet wel en waar niet van toepassing is. Met het aannemen van verschillende amendementen heeft de Commissie gepoogd het toepassingsveld van het decreet juist af te bakenen. Daartoe werden ook de in het ontwerp voorkomende begrippen duidelijker gedefinieerd.

Behalve de bossen, vallen ook alle onroerende goederen binnen het bos onder de voorschriften van het decreet, zowel de houtaanplantingen met populieren en wilgen als de grienden enzovoort, maar ook gebouwde onroerende goederen binnen bosgebieden.

Vallen niet onder toepassing van het decreet : tuinen en parken, kerstboomaanplantingen, lijnbeplantingen en houtkanten, kwekerijen, evenals tijdelijke aanplantingen in uitvoering van Europese verordeningen.

Een aantal klemtonen van het decreet werden in de Commissie nog verstrekt.

In tegenstelling met het boswetboek is het bosdecreet van toepassing op alle bossen, dus ook op de 80.000 hectare privé-bos in Vlaanderen.

Het beheersplan is voorzien voor alle boscomplexen groter dan 5 hectare en facultatief voor bossen kleiner dan vijf hectare.

De voor de bosbouw onmisbare lange-termijnplanning, kaderend in het ruimtelijk beleid voor de landelijke gebieden, zal door het Bosbeheer worden opgesteld en door de Vlaamse Executieve goedgekeurd. De landinrichtingsprojecten zullen hierop afgestemd moeten worden. De Commissie heeft in het ontwerp ingelast dat deze termijnplanning door de Executieve aan de Vlaamse Raad voorgelegd moet worden. Naarmate deze lange-termijnplanning evolueert, kan in deze Raad in de komende jaren een debat worden gevoerd over het bosbeleid.

Wij vermeldden reeds de multifunctionaliteit van het bos die overal moet worden nagestreefd. Aan de sociale en educatieve functies wordt in het ontwerp veel aandacht besteed. Het principe van de publieke toegankelijkheid van het openbaar bos wordt door de Commissie onbetwistbaar geformuleerd in de tekst. Die toegankelijkheid is trouwens aan een reeks voorwaarden verbonden.

De schermbossen worden door de Vlaamse Executieve aangewezen. De Commissie vond het nodig in het decreet ook de betekenis van de schermfunctie te definiëren.

De ecologische betekenis die het bos heeft voor de klimaatregeling, waterhuishouding, bodembescherming, luchtkwaliteit en uiteraard voor de levende wezens wordt vertolkt door talrijke bepalingen vervat in het decreet.

De wetenschappelijke functie komt vooral tot uiting in de aanwijzing of erkenning van bosreservaten. Daar zijn bijzondere beschermings- en beheersmaatregelen voorzien. In deze reservaten worden typische bosplantengemeenschappen, bosbestandtypes en groeivormen bevorderd. Het hoofdstuk betreffende de bosreservaten werd tijdens de besprekingen nagenoeg volledig aangepast en geherstructureerd.

In verband met de veelzijdigheid van

De Seranno

le bosfuncties veroorloven wij ons rog de volgende opmerking te formuleren. Dit decreet geeft aan de bosbouw niet expliciet een esthetisch-landschappelijk ke functie, hoewel die ongetwijfeld belangrijk is, zoals de scherpfunctie en de recreatieve en educatieve functie het zijn. Vernoodelijk houdt de niet-vermelding van deze esthetische functie verband met het feit dat tot voor de jongste ;taatservorming — dus tijdens de yoeiperiode van dit ontwerp — de andschapszorg geen regionale, maar wel een culturele aangelegenheid was, zoals bedoeld in artikel 59bis van de Grondwet en nog niet met oepassing van artikel 107quater. De Vlaamse regio was dus tot 1988 niet bevoegd voor de landschapszorg.

Wij willen vervolgens enkele instrumenten belichten. In de eerste plaats er het Bosbeheer. Naast de huidige voor de hand liggende taken krijgt het Bosbeheer nieuwe verantwoordelijkheden, namelijk het verlenen van technische begeleiding aan eigenaars van privé-bossen en het toezicht op de naleving van dit decreet.

Tevens wordt een Vlaamse Hoge 3osraad opgericht. Ingevolge amenering van het ontwerp is bepaald dat en minste de helft van het aantal eden ervan wordt aangewezen door eigenaars of groeperingen van eige-laars van bossen. De Hoge Raad kan — gevraagd of ongevraagd — advies verlenen of voorstellen doen in ver-oand met bossen en bosaangelegen-heden.

Wij maakten reeds allusie op het be-heersplan. Hierin bepaalt de eige-naar zelf het gebruik en de functie van zijn bossen. Het plan bevat be-reersmaatregelen met het oog op het bosbehoud, onder andere verjong-ingstechnieken, kappingen en schik-kingen in verband met de functiever-vulling. De instemming van het Bos-beheer met dit plan is vereist. Keurt net Bosbeheer het plan niet goed, dan kunnen de betrokken privé-eige-naars beroep aantekenen bij een na-geuoeg paritair samengesteld comité, bestaande uit twee eigenaars, twee ambtenaren en een magistraat. De

invoering van het beheersplan, ook voor de privé-bosbouwérs, vormt de kern van het ontwerp en is meteen de sleutel van het succes van het bos-decreet. Naleving van het goedge-keurde beheersplan verleent de bos-bezitter belangrijke technisch-logi-stieke, financiële en administratieve faciliteiten en mede daardoor meer rechtszekerheid. Wij weiden daar-over nu niet verder uit, maar het is duidelijk dat tot op heden voor de Vlaamse bosbouw niet erg duidelijk was wat kon en niet kon en in welke administratieve tredmolen men te-recht kon komen. Een model van wat het beheersplan kan zijn, werd als bijlage bij het verslag gevoegd.

De eigenaars moeten een tienjarige bosinventaris opmaken. Statistische gegevens over de Vlaamse bosbouw zijn inderdaad onnauwkeurig en niet actueel beschikbaar. Nu er voor het grootste deel van het bosoppervlak beheersplannen beschikbaar zullen zijn, is het duidelijk dat deze bosin-ventarissen noodzakelijk zijn om een lange-termijnplanning mogelijk te maken.

In het ontwerp werden een reeks toe-lagen en vergoedingen voor de eige-naars opgenomen. Dit wordt later nader toegelicht.

De oprichting van groeperingen van bouseigenaars wordt aangemoedigd. Hierdoor zullen grotere beheerseen-heden kunnen worden gevormd en wordt de veelzijdigheid van het bos bereikt. Ingevolge de amendering van het ontwerp gebeurt de vorming van deze bosgroeperingen op vrijwil-lige basis. De toekomst zal moeten uitwijzen of dit op vrijwillige basis mogelijk zal zijn. Wij geloven dat op dit punt in de komende jaren bijko-mend werk nodig zal zijn. Wij kunnen ons niet voorstellen dat indien in een gebied van 500 hectare 90 ten hon-derd van de eigenaars akkoord gaat om veiligheidsmaatregelen te nemen en 10 ten honderd niet, men de vrij-willigheid van het decreet zou laten spelen en dus niet tot samenwerking zal komen. Misschien groeit samen-werking spontaan, anders hebben wij nog wetgevend werk voor de boeg.

In twee rubrieken willen wij nu in-gaan op de openbare bosbouw ener-

zijds en op de private bosbouw an-derzijds.

Samengevat bestaat voor de openba-re bossen van gemeenten, provincies, intercommunales, openbare bestu-ren, verenigingen van OCMW's, kortom van publiekrechtelijke rechtspersonen, de mogelijkheid van subsidiëring vermeld in de artikelen 13, 17 en 23, namelijk voor de aan-koop, de huur, de aanleg en het on-derhoud van bosgebieden, voor bos-gebieden met een schermfunctie en voor erkende bosreservaten. Open-bare besturen kunnen dus worden ge-subsidieerd, indien uiteraard de nodi-ge budgettaire middelen daarvoor beschikbaar worden gesteld. Cijfers in dit verband vindt u terug in de bijlage van het verslag dat wij namens de Commissie mochten uitbrengen.

Een andere belangrijke bepaling is dat openbare bossen, die toebehoren aan het Vlaamse Gewest en die val-len onder de toepassing van dit de-creet, niet kunnen worden ver-vreemd dan met goedkeuring van de Vlaamse Raad. Andere openbare bossen kunnen slechts worden ver-vreemd met de instemming van de Vlaamse Executieve.

Mijnheer de Minister, wanneer wij de wet van 1976 op het nationale Ram-penfonds naleven menen wij nog de volgende bedenking te moeten ma-ken. Somming leden van de Vlaamse Executieve, met name uw collega van Openbare Werken, is de mening toe-gedaan dat wanneer goederen en ei-gendommen van de Vlaamse Ge-meenschap worden beschadigd, er geen beroep kan worden gedaan op het nationale Rampenfonds. Het is niet juist dat de tegemoetkoming van het nationaal Rampenfonds beperkt is tot privé-personen. Ook openbare instellingen komen in aanmerking. Na 1976 hebben wij de staats hervor-ming gekend en wij hebben desbe-treffend in de bijzondere wetten geen wijziging gevonden. Dit betekent dus dat in geval van ernstige beschadiging de solidariteit van het Rampenfonds, ook voor het bospatrimonium, kan worden ingeroepen. Ik laat dan nog in het midden of er in het zuiden van het land meer schade is dan in het noorden, maar in de wet van 1976

De Seranno

staat dat openbare instellingen in aanmerking kunnen komen voor tegemoetkomingen van het Rampenfonds.

In een afzonderlijk hoofdstuk worden in een dertigtal artikelen de verkopen en de exploitatie van openbare bossen geregeld. Het betreft vaak een actualisering van regelingen opgenomen in het boswetboek van 1854.

Rekening houdend met het openstellen van de grenzen binnen de Europese Gemeenschap is het van belang dat concurrentievervalsing in de handel van bosprodukten maximaal wordt verhinderd. Wij verwijzen in dit verband naar de voorzorgen genomen in artikel 57 en de bepalingen betreffende de schouwing en controle. Zij stellen het Bosbeheer onder meer in staat controle uit te oefenen op eventuele koppelbazen of gelijkwaardige praktijken.

Zoals reeds vermeld, zal nu ook voor privé-bossen een beheersplan moeten worden opgesteld. De vertrouwelijkheid ervan werd in de onderhavige tekst verduidelijkt.

Voor een privé-bos kunnen voortaan toelagen of vergoedingen worden toegekend : voor onderhoud en aanleg van de infrastructuur nodig bij het toegankelijk stellen voor het publiek ; bij aanwijzing als schermbos door de Vlaamse Executieve ; bij inhuurneming als reservaat door de Vlaamse Executieve ; voor bossen aangewezen als bosreservaten ; bij beschermingsmaatregelen in de nabijheid van bosreservaten ; voor beheer en bewaking in het raam van bosgroeperingen waarvoor de Commissie bepaalde dat het groeperingen op vrije basis zijn ; voor beheer van bossen kleiner dan 5 hectare ; voor beplanting met houtachtige gewassen ; voor beheer op basis van een goedgekeurde lange-termijnplanning .

Zoals gezegd zullen de eigenaars van privé-bossen voortaan administratieve en technische bijstand ontvangen van het Bosbeheer. De Commissie aanvaarde tekstwijzigingen die de onafhankelijkheid van de ambtenaren waarborgen.

Door onteigening kan de Vlaamse Executieve onroerende goederen verwerven voor enclaves, bedreigde bossen, bosreservaten en schermbos.

Bij overdracht van zakelijke rechten op, of bij verdeling van beboste eigendommen, is een meldingsplicht aan het gemeentebestuur en aan het Bosbeheer ingevoerd. De Commissie heeft hier dus de in het ontwerp ingeschreven toestemming van het Bosbeheer in geval van verdelingen, vervangen door een meldingsplicht.

Het decreet bevat ook een hoofdstuk over de bosbescherming met een reeks positieve maatregelen ter bevordering van een veelzijdige bosbouw alsook beschermings- en verbodsbepalingen om aftakeling te voorkomen. Wij verwijzen hierbij naar het verslag.

Uit de besprekingen in de Commissie zijn mij een aantal elementen bijgebleven. Ik voeg er persoonlijke beschouwingen bij.

Ten eerste, de overtuiging bij alle leden dat innoverend bosbeleid in Vlaanderen slechts kan slagen, mits betrokkenheid van de boseigenaars. Deze zorg vindt zijn weerslag in de teksten waar in verschillende artikelen de instemming van de belanghebbenden werd ingebouwd.

Ten tweede, in verband met de medeverantwoordelijkheid hebben sommige bepalingen uit het huidige archaisch aandoend boswetboek mij sterk getroffen. Volgens dat wetboek zijn de vaders en ouders, gemeenten en gemeentewijken medeverantwoordelijk voor de bosmisdrijven, gepleegd door hun vrouw, hun kinderen of hun onderhorigen.

Vandaag zijn wij ons er van bewust dat politionele maatregelen op zich niet volstaan om de bevolking meer burgerzin bij te brengen. Een duurzaam bosbeheer is mogelijk mits groter plichtsbefef van alle burgers bij het opbouwen van een patrimonium dat een werk is voor en van verschillende mensengeneraties. In dit verband verwijzen wij naar de educatieve functie van het bos.

Ten derde, de opwaardering van het

bos in Vlaanderen zal mislukken indien het, in de globale ruimtelijke inrichting, als saldo-element wordt beschouwd. De verstedelijking van Vlaanderen is de jongste jaren opnieuw in een stroomversnelling gekomen. De groene ruimten staan opnieuw onder sterke druk. Het lot van natuur, land- én bosbouw zijn hierbij onafscheidelijk met elkaar verbonden.

Ten vierde, mede daarom moet voor Vlaanderen een prioriteitenplan worden opgesteld met aanduiding van de bij voorrang in te richten agrarische, bos- en natuurgebieden, misschien zelfs op te maken per natuurlijke streek. De landinrichting kan daartoe een werkinstrument zijn. Bij de bespreking van het decreet van 22 december 1988 steunde de Executieve de stelling van de Commissie dat landinrichtingsprojecten eerst moeten worden opgezet in die gebieden die onder sterke verstedelijkingsdruk staan. Daar is nog ruimte voor een planmatige, oordeelkundige bebossing en natuurinrichting.

Ten vijfde, vooral om de dreigende degradatie van het privé-bos af te wenden, moeten behalve de technische steun van het Bosbeheer, onverwijld ruimere budgettaire middelen worden beschikbaar gesteld. De wettelijke basis daartoe is in het decreet ingebouwd.

Ten zesde, de helft van de bossen in Vlaanderen zijn nog naaldboombossen. Rekening houdend met de omvorming die in de Vlaamse bosbouw moet geschieden, is bijkomend wetenschappelijk onderzoek naar nieuwe bosbestanden noodzakelijk. Onze Vlaamse instellingen voor bosbouwkundig onderzoek zijn degelijk en genieten een bijzondere faam. Het komt ons voor dat hier een concentratie van de inzet aangewezen is. Dit druist niet in tegen de goede samenwerking met de twee gerenommeerde leerstoelen voor bosbouw aan de faculteiten van toegepaste biologische wetenschappen te Gent en te Leuven.

Ten zevende, het rampenplan. De stormen van november 1984 en deze van januari en februari jongstleden hebben de noodzaak van een ram-

De Seranno

penplan aangetoond. In het stormhout komen meer en meer insecten voor. Dat houdt groot gevaar in voor epidemieën. Een bestrijdingsplan is hier nodig. Vergeten wij niet dat in het Zwarte Woud ontelbare hectaren dennenbossen afgestorven zijn door een insecteninvasie na zware stormen onder meer na 1977. Na de jongste windstormen zullen de ontmoeidige eigenaars van bij ons opnieuw moeten worden aangespoord om te herbepplanten en te herinvesteren, dit ondanks het verlies van het geïnvesteerd boskapitaal. Het zal een krachtdadige en sterke aanpak versen van uw diensten en medewerkers.

Mijnheer de Voorzitter, wij zijn er Ons van bewust dat wij van dit oorspronkelijk 119 artikelen tellend ontwerp van decreet maar enkele facetten hebben kunnen belichten. Wij lopen erin gedeeltelijk gelukt te zijn.

De leden van de parlementaire Commissie waren zich bewust van de maatschappelijke rol die het bos kan vervullen. Die maatschappelijke rol, inzake het verzekeren van de ecologische stabiliteit, is zelfs veer ruimer dan wij in wetsartikelen kunnen omvatten.

41s commissieleden erkennen wij, bij de behandeling van het ontwerp van bosdecreet, samen grote arbeidsvreugde te hebben beleefd aan het wetgevend werk in de parlementaire Commissie van de Vlaamse Raad. En Arbeidsvreugde in het Parlement moet toch ook meetellen. (**Applaus bij de CVP, SP en VU**).

De Voorzitter : De heer Aerts heeft het woord.

De **heer F. Aerts (op de tribune) :** Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, geachte collega's, het vernegt mij mijn toespraak te kunnen beginnen met felicitaties, in de eerste plaats gericht tot de Minister, voor het klaarkrijgen van dit ontwerp van decreet en voor zijn openhartigheid tijdens de besprekingen. Hierdoor werd aan de leden van de Commissie le kans geboden een inbreng te doen. Aldus kon het decreet duidelijk geformuleerd worden. Sinds 1975

wenst men in Vlaanderen de aloude wet van 1854 te veranderen en het was de verdienste van de Minister hieraan concreet gestalte te geven en ook daarvoor danken wij hem.

Evenzeer feliciteer ik de verslaggever, ook voor zijn grondige kennis van het probleem en voor de degelijke voorstudie die hij ter zake heeft verricht. Tevens dank ik hem voor de begeleidende documenten en teksten die hij heeft opgesteld en die het werk van de Commissie vergemakkelijkten. In dat verband denk ik meer in het bijzonder aan de vergelijkende tabel van de verschillende strafbepalingen die hij opstelde. Ik feliciteer hem voor de manier waarop hij vandaag zijn degelijk verslag heeft uitgezet.

Het is niet mijn bedoeling dit decreet op mijn beurt opnieuw te bespreken, vermits dit reeds op een voorbeeldige wijze werd gedaan. Ik wil enkel twee ideeën ontwikkelen.

Eerst wijd ik een paar woorden aan de legitimering van dit ontwerp. Mijnheer Daems, in uw betoog bestempelde u het ontwerp als dirigistisch. U heeft ongelijk en ik hoop u daarvan te kunnen

— De heer A. De Beul, Ondervoorzitter, treedt als Voorzitter op.

U was van mening dat het een te grote ingreep betekende op het eigendomsrecht. Het boswetboek van 19 december 1854 had enkel tot doel de economische functie van het bos te beschermen. De exploitatie van de steenkoolmijnen in Wallonië en de opgang van de steenkoolmijnen in Limburg maakten het noodzakelijk te beschikken over het nodige stut-hout, in eigen land geproduceerd en geleverd.

Thans hebben wij aandacht voor andere functies van het bos in verband met ruimtelijke ordening, landschaps- en natuurbehoud, leefmilieu en landinrichting. Deze aspecten kwamen niet of slechts heel sporadisch aan bod in het boswetboek. In de loop der jaren werden schuchtere pogingen ondernomen om die functies, andere dan de louter economische, te beschermen. Zo denkt de

Administratie van Waters en Bossen aan de bescherming van de sociale functie. In wet van juni 1973 in verband met het natuurbehoud wordt aandacht besteed aan de wetenschappelijke en ecologische functie van het bos.

De meest fundamentele innovatie van dit decreet is — volgens mij — dat men erin geslaagd is gestalte te geven en bescherming te verlenen aan al de functies van het bos. Het decreet zorgt ervoor dat het bos deze functies niet alleen nu moet vervullen, maar ook nog zal kunnen vervullen in de toekomst. Innovierend is ook dat men het decreet van toepassing wil maken op alle bossen. Daar ga ik nu echter niet verder op in.

Bij nalezing van het decreet stellen wij vast dat de voorschriften voor de privé-bossen minder ingrijpend zijn dan de voorschriften die gelden voor openbare bossen. Voor de domeinbossen, de bossen die eigendom zijn van de Vlaamse Gemeenschap of het Vlaamse Gewest, zijn ze nog strenger.

Mij is het vooral te doen om de functies en de beleving ervan, die in dit decreet zijn opgenomen. Het gaat om functies van economische, sociaal-educatieve, ecologische en wetenschappelijke aard, alsmede om de schermfunctie. In het decreet wordt er niet gestreefd naar een hiërarchie van die functie. Op verschillende plaatsen wordt dat bevestigd.

In artikel 8, over de economische functie, wordt dit duidelijk gesteld : „de maatregelen tot verhoging van de materiële opbrengst mogen de andere functies die het bos dient te vervullen niet verhinderen”. Die functies mogen elkaar niet hinderen of beperken en kunnen gelijktijdig worden gerealiseerd.

Het instrument daarvoor is uiteraard het beheersplan. Hierover wordt in afdeling 2 in het lang en in het breed gehandeld. Bij de bespreking in de Commissie heeft het beheersplan tot heel wat opmerkingen aanleiding gegeven en ook hier — in openbare vergadering — wordt er gefluisterd „schandelijk k”. Men had het over dirigisme en zwaar ingrijpen in het privé-bezit.

Aerts

Daartegenover wordt gemakkelijk gezegd dat niet moet worden overdreven, omdat er aan het beheersplan ook positieve aspecten zijn. Die zijn opgesomd op bladzijde 17 van het verslag en ik zal ze hier niet voorlezen. Wat is de inhoud van het betwiste beheersplan ? Ten eerste, de periode van de kappingen ; ten tweede, de wijze waarop de aanplanting moet verjongd worden en ten derde, de functie van het bos.

De verslaggever heeft zoëven minzaam onderstreept dat het beheersplan maar kan worden opgesteld wanneer er een akkoord is met de eigenaar. De eigenaar moet het trouwens indienen. Hij kan bovendien beroep aantekenen en in een andere context zijn gelijk verdedigen.

Laten wij veronderstellen dat dit alles juist is. Alleszins moet het beheersplan, afgezien van wie het ook opstelt en onafgezien van het feit of men in beroep gelijk krijgt, beantwoorden aan een lange-termijnstrategie, voorzien in artikel 6. Dat kan ook niet anders.

Wanneer we aan een degelijk en efficiënt bosbeleid willen doen, moet er een instantie zijn die uiteraard een lange termijnplanning opstelt. Wanneer het mogelijk zou zijn via individuele initiatieven de doelstellingen van deze lange termijnplanning te doorkruisen, werken wij niet efficiënt.

Artikel 41 herneemt zeer duidelijk de bedoelingen van het beheersplan. Dit artikel stelt : „Het beheer van de bossen heeft tot doel het bosareaal te bewaren en elk afzonderlijk bos te brengen of te behouden in een bestendige staat van veelzijdige functie, zoals bepaald in artikel 5”.

Bij de ontleding van dit artikel komt men tot de vaststelling dat men zich verwijderd van de bepalingen van het burgerlijk wetboek. Voor degenen die geïnteresseerd zijn heb ik pro memorie de tekst bij de hand van het artikel 544 van het burgerlijk wetboek. „Eigendom is het recht om van zaken het genot te hebben, erover te beschikken op de meest volstreekte wijze, mits er geen gebruik van gemaakt wordt dat strijdig is met de wetten of de verordeningen.”

Ik zou gemakkelijk kunnen stellen dat de oplossing van ons probleem en een antwoord op de argumenten van de heer Daems daarin zijn vervat. Men kan stellen dat er geen gebruik mag worden van gemaakt dat strijdig is met de wet. Dit ontwerp, is de wet, dus is alles in orde. Ik geloof niet in zulke argumenten. Inderdaad, dit decreet houdt geen beperkingen van het gebruik in. De inhoud van het decreet anticipeert op het gebruik. In eigen bewoording uitgedrukt : de termen van dit decreet spreken over een beschikbaarheid van de eigendom. Zo kom ik tot wat de Romeinen zegden — de tekst van het burgerlijk wetboek is daarvan afgeleid — jus utendi, het recht van gebruik ; het jus fruendi, het recht van genot ; het jus abutendi, het recht van beschikken. (**Onderbreking door de heer Daems**)

Mijnheer Daems, u luistert niet.

Ik zeg dat dit decreet beperkingen inhoudt op het eigendomsrecht, maar ik vind geen argument in het laatste deel van de bepaling van artikel 544. Ik ga zelfs verder : het decreet spreekt niet over het gebruik maken van iets. Het decreet anticipeert en spreekt over de beschikbaarheid van de eigendom. Dat is veel meer dan er gebruik van maken (**Onderbreking door de heer Daems**)

Dat is niet juist. Ik beweer het volgende. (**Onderling gesprek tussen de heer Daems en de heer- De Seranno**)

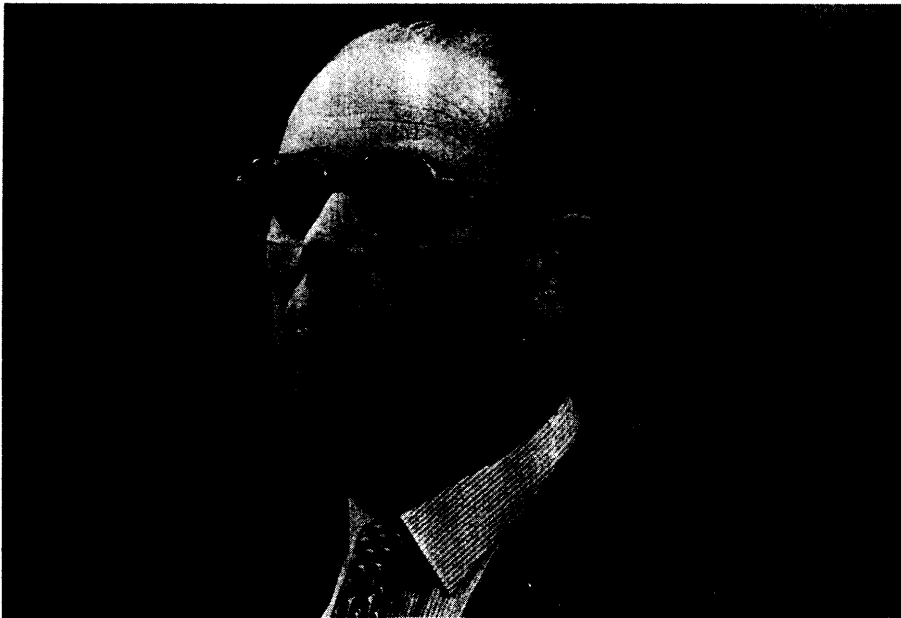
In de termen van dit decreet is er geen enkele beperking op de formele eigendom. Daarover moeten wij het roerend eens zijn : eigendom blijft eigendom van degene die bezit. Het is een formele eigendom. Dus dirigistisch is hier niets veranderd. Er verandert alleen iets aan de beschikbaarheid van de eigendom.

De heer R. Daems : Dus aan het vruchtgebruik.

De heer F. Aerts : Neen, dat is nog iets anders.

De heer R. Daems : Ik wil het in juridische termen stellen.

De heer F. Aerts : Het gebruik is nog iets anders. Het gaat om de beschikbaarheid.

De heer J. Pede (PVV), Ondervoorzitter van de Raad

Aerts

Sta mij toe mijn idee te ontwikkelen. Er wordt hier toepassing gemaakt van een zogenaamd gedifferentieerd eigendomsbegrip. De klemtoon ligt hierbij niet op het gebruik, een genot of een beschikking, maar op de maatschappelijke functie van het bos.

Er is inderdaad een verschuiving van het systeem waarbij de eigenaar zijn recht van eigendom volkomen kan beleven naar een systeem van vermaatschappelijkte goederen. De goederen worden dus niet in beslag genomen of het gebruik ervan wordt niet beperkt. De goederen worden alleen vermaatschappelijkt, zoals ook soms diensten worden vermaatschappelijkt.

De heer R. Daems : Betekent dit dat alle bossen, dus ook de particuliere bossen, door dit decreet vermaatschappelijkt zullen worden ? In dit geval gaat het om dirigisme.

De heer F. Aerts : Mijnheer Daems, het woord dat ik hier lanceer moet u gebruiken met de inhoud die ik eraan geef en u moet er geen andere betekenis aan geven. Het gaat hier niet om dirigisme of om een eigendomsbeperking, maar wél om een vermaatschappelijkt goed zoals men ook vermaatschappelijkte diensten kan hebben. Deze diensten hebben de kwalificatie vermaatschappelijkt omwille van hun maatschappelijke functie.

In dit concept is de eigendom, omwille van zijn functie, niet meer voor 100 ten honderd ter beschikking van de eigenaar. Met ander woorden, het gaat in feite om een verschuiving van macht omwille van de maatschappelijke functie.

De heer R. Daems : Dat is collectivisme ! Het opleggen van collectivistische maatregelen is in strijd met artikel 15.

De heer F. Aerts : Dit heeft niets te maken met collectivisme. De heer Timmermans kan wellicht het woord collectivisme gebruiken.

De heer J. De Seranno : Wanneer het bos niet meer voor 100 ten honderd beschikbaar is voor de eigenaar,

gebeurt dit dan volgens het decreet met de instemming van de eigenaar ? Kan u een voorbeeld aanhalen ?

De heer F. Aerts : De Executieve kan bijvoorbeeld een beschermfunctie opleggen.

De heer J. De Seranno : Dit gebeurt mits een vergoeding. Beschermde zones komen meestal tot stand wanneer nieuwe zones worden ingericht.

De heer F. Aerts : De eigenaar kan een beleidsplan concipiëren dat niet storend werkt.

De heer R. Daems : De eigenaar kan echter niet autonoom beslissen.

De heer J. De Seranno : In de meeste artikelen is de toepassing van de betrokken eigenaar vereist.

De heer F. Aerts : Mijnheer Daems, ik ben het er niet mee eens dat u mijn woorden als dirigistisch bestempelt.

Het gaat over een eigenaar die in het bezit is van een goed dat een functie heeft voor de maatschappij. Dat is niet meer voor 100 ten honderd voor hem beschikbaar, maar medebeschikbaar voor de maatschappij. Dat heeft niets te maken met dirigisme. **(Onderbreking door de heer Daems)**

Door het feit dat het bos een bos is, heeft het een maatschappelijk nut. Wanneer u een strikt eigendomsbegrip toepast zonder deze vermaatschappelijking, ontnemt u aan de maatschappij iets waarop ze aanspraak kan maken op het stuk van beschikbaarheid en niet op het stuk van de loutere eigendom.

De heer J. De Seranno : Omwille van de maatschappelijke instelling blijft u dan ook met de aanplanting van bomen zes meter van de grens verwijderd.

De heer F. Aerts : Als dit op dat ogenblik aldus in de reglementering is vastgelegd, zeg ik ja.

De heer R. Daems : Ik heb problemen met de vermaatschappelijking zoals u ze voorstaat, maar vooral en veel meer nog met de verplichting hoe u deze vermaatschappelijking in uitvoering brengt. Dit is eigenlijk mijn fundamenteel probleem in ver-

band met dit decreet. Inderdaad, u gaat niet alleen bepalen wat er met de bossen moet gebeuren maar ook hoe het moet gebeuren. Dat is een politieke optie en daarover kunnen wij van mening verschillen. De manier waarop u bepaalt hoe het moet gebeuren, noem ik dirigisme.

De heer F. Aerts : Dit is een lange-termijnoptie en de maatschappij moet — om leefbaar te zijn — lange-termijnopties nemen. De beslissing die worden genomen moeten deze lijn volgen. Men moet inderdaad niet bepalen welke planten moeten worden aangeplant, maar wel beplanten en kappen in het kader van deze lange-termijnoptie.

De heer J. De Seranno : In het bedrijfsleven in het algemeen en vooral in de landbouwbedrijven heeft niemand er bezwaar tegen dat bedrijfsplannen in samenwerking met de betrokken departementen worden opgemaakt.

De heer R. Daems : Daar zit precies het grote verschil. In dit geval moet u verplicht een beheersplan opstellen en het moet worden goedgekeurd door Bosbeheer. Wanneer u niet akkoord gaat, moet u in beroep gaan. Dat noem ik dirigisme. Ik heb er geen bezwaar tegen dat u een instrument ter beschikking stelt op een facultatieve wijze. Wanneer ik als particuliere eigenaar gebruik wens te maken van het feit dat ik samen met Bosbeheer een beleidsplan kan opmaken, des te beter, maar dan is dat mijn optie. Maar u legt op en dat noem ik dirigisme. Als ik wil voldoen aan de wetten die u maakt — en waarin een politieke optie steekt — op de manier waarop ik dat wens, kan de overheid dit controleren en desgevallend sanctioneren. Maar u moet mij niet opleggen hoe ik het moet doen.

De heer F. Aerts : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, zoals reeds gezegd wil ik niet de techniek van dit decreet onderzoeken en bespreken. Ik wil alleen aanhalen waarom onze fractie, die men moeilijk van collectivisme kan beschuldigen, geen probleem heeft met dit decreet. Ik heb dit reeds eerder uitgelegd en meer bepaald omwille van de specifieke maatschappelijke behoef-

Aerts

ten die dit goed in zich draagt. Door het feit van te bestaan, heeft het ook een functie te vervullen.

Ik wil nog een korte opmerking maken over de bepaling van het woord bos. Wij hebben ons ingespannen om bij de bespreking van het decreet een goede formule te vinden voor de definitie van dit woord. Ik dacht een goede omschrijving te hebben gevonden met : een bos, zijnde een gesloten levensgemeenschap. Er waren bezwaren tegen gesloten en levensgemeenschap. Om uit de moeilijkheden te geraken werd een amendement ingediend. Uiteindelijk kwam men tot de bepaling : een bos, zijnde een grondoppervlakte. De essentiële betekenis van een bos vind ik echter geenszins een oppervlakte. De idee die ik naar voren heb gebracht werd echter betwist, namelijk dat een bos iets is dat leeft, dat het geen statische zaak is of geen dode zaak.

Hoe dan ook, men wilde persé de bepaling grondoppervlakte in de definitie opnemen. Men blijkt echter niet ver genoeg te zijn gegaan. Men is gekomen tot een definitie die nu niet behoort tot het beste wat door de Vlaamse Raad werd voortgebracht.

De heer R. Daems : Inderdaad.

De heer F. Aerts : De definitie luidt : een grondoppervlakte waarvan de bomen het belangrijkste bestanddeel uitmaken. Ik ben het er niet mee eens dat een boom het belangrijkste bestanddeel van een oppervlakte zou zijn. In elk geval heeft men een oplossing gevonden met de oorspronkelijke tekst te behouden en de gesloten levensgemeenschap te vervangen door grondoppervlakte. Dat is het excuus waarom die zinsnede niet zo gemakkelijk te begrijpen valt. De verder bepalingen zoals : grondoppervlakte waartoe een eigen fauna en flora behoren en een bos dat een functie vervult, werden geaccepteerd.

Uit het verslag blijkt in elk geval dat het de bedoeling is het accent te leggen op iets dat leeft. De volgende generaties zullen wel begrip opbrengen voor de formulering grondoppervlakte.

De heer R. Daems : Ze zullen er eens goed mee lachen veronderstel ik.

De heer F. Aerts : Daarom zeg ik het hier ook. De volgende generaties zullen begrip hebben voor onze minder fraaie formulering van de bepaling van het bos.

Mijnheer de Voorzitter, ik richt nogmaals mijn felicitaties tot de Minister en de verslaggever voor het geleverde werk. (*Applaus bij de meerderheid*)

De Voorzitter : De heer Timmermans heeft het woord.

De heer J. Timmermans (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, geachte collega's, allereerst wil ik namens de SP-fractie mijn waardering uitspreken voor het verslag van collega De Seranno. Met deskundigheid en inzet heeft hij met het secretariaat een berg amendementen weten te ordenen. Door passende confrontatie van de verschillende voorstellen, herschikkingen en het aanwijzen van anomalieën, is het ons toch mogelijk geweest het geheel logisch op te bouwen.

De besprekingen in de Commissie liepen niet van een leien dakje, maar de gezamenlijke inspanningen van de commissieleden, de Minister en zijn medewerkers resulteerden in een unanieme goedkeuring van het ontwerp.

De verslaggever wees er reeds op dat in vier maanden tijd 18 commissievergaderingen werden belegd. Dat is niet niets. De lange voorgeschiedenis van dit ontwerp van bosdecreet kan trouwens een indicatie zijn van de gevoeligheid van de verschillende benaderingen in het ontwerp. In 1980 reeds richtte toenmalige Minister Galle een werkgroep op voor een fundamentele herziening van het boswetboek van 19 december 1854. Het is dan ook verheugend dat thans dank zij de verderzetting van het initiatief door Minister Kelchtermans en zijn medewerkers en dus ook de Vlaamse Executieve, alle bossen ongeacht hun eigendomsstatuut — privé of openbaar — aan het nieuwe decreet worden onderworpen. Aan

de hoofdzakelijk economische functie van de bossen zijn de sociaal-educatieve, ecologische en wetenschappelijke waarden toegevoegd. Ook de beschermfunctie en het begrip bosreservaten werden toegevoegd.

Het decreet beoogt zoals de verslaggever zei, het behoud, de bescherming, de aanleg en het beheer van alle bossen.

Het beheersplan speelt hierin een sleutelrol en verzoent de belangrijke gemeenschapsfunctie van het bos met het respect voor het eigendomsrecht. Zowel de autonomie van de privé-eigenaar als de gemeentelijke autonomie worden gerespecteerd en ik beklemtoon hier dat de adviesfunctie van het Bosbeheer met logistieke en technische ondersteuning waardevol is.

De SP is tevreden met het bereikte akkoord, ook omdat bijzondere aandacht wordt besteed aan het behoud en de uitbreiding van de natuurwaarde van de bossen. De maatregelen ter bescherming van de bosreservaten werden uitgebreid. Het ontwerp komt ook tegemoet aan de aspiraties van de Belgische Natuur- en Vogelreservaten en van Kritisch Bosbeheer Vlaanderen.

Na de goedkeuring van dit decreet blijft er natuurlijk nog veel werk te doen om de doelstellingen van het decreet te realiseren. De uitbreiding van het bosareaal en van de natuurreervaten is een dwingende opdracht voor het welzijn van de Vlaamse bevolking. Wij rekenen op de inspanning van de Vlaamse Executieve, van de openbare instellingen, maar ook van de privé-eigenaars om de doelstelling van het creëren van minimum 70.000 hectare nieuwe bossen te realiseren. Wij zouden natuurlijk nog liever zien dat het er 140.000 worden, zoals de Minister het in zijn toelichting in de Commissie ook wenste. Daarvoor zullen natuurlijk niet alleen initiatieven, maar ook financiële middelen en mankracht nodig zijn. Respect voor bos en natuur is een gemeenschapsopdracht waaraan wij allen moeten meewerken. En hieraan moet de nodige aandacht worden besteed in de campagne voor een schoon leefmilieu. In deze optiek

Timmermans

zal de SP-fractie dit ontwerp goedkeuren. (*Applaus bij de meerderheid*)

De Voorzitter : De heer Daems heeft opnieuw het woord, wellicht kan hij deze keer kort zijn.

De heer R. Daems (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, of dit een kort betoog wordt, weet ik nog niet. Dat zal afhangen van de mate waarin de collega's uit hun kot komen, om het in het dialect te zeggen. En dit hoort bij een debat in openbare vergadering, dacht ik.

In deze openbare vergadering zal ik mij beperken tot enkele opmerkingen over dit ontwerp. Vooraf wil ik zoals de andere collega's de heer De Seranno feliciteren met zijn verslag. Dit verslag reflecteert de besprekingen van de Commissie zeer correct. Daarom is het ook een goed verslag. Een verslag heeft overigens niets te maken met de inhoud van een ontwerp.

Dit ontwerp heeft drie kenmerken, die al naar gelang het gevolg dat aan mijn amendementen zal worden gegeven, mijn stemhouding mede zullen bepalen. Ik weet op het ogenblik nog niet of het een ja- of neen-stem of een onthouding wordt. Mijn fractie zal haar houding tegenover dit ontwerp uiteraard bepalen, maar zelf heb ik stemvrijheid gevraagd en die ook gekregen. Dat is natuurlijk een hele zaak en zeker niet in alle fracties mogelijk.

Geachte collega's, ik wens thans drie belangrijke punten naar voren te brengen.

Ten eerste, ik meen dat het privé-bezit door dit decreet wordt geschaad, dat in zekere mate dirigistisch en collectivistisch is.

Ten tweede, dit decreet is volgens mij een gemiste kans om de overreglementering te beperken. Men had nu toch een decreet kunnen uitwerken om voor de bossen een kader te creëren in functie van het te voeren beleid. Wij hebben hier evenwel te maken met een typevoorbeeld van overreglementering. Vele zaken dienden in dit decreet eigenlijk niet

te staan, terwijl er ook zaken instaan, die mij eerder doen denken aan ministeriële volmachten. In de Commissie hebben wij ter zake een discussie gevoerd. Ik zal die voorbeelden, die ik inconsistenties noem, hier opnieuw naar voren brengen.

Mijnheer de Minister, mocht ik mij vergissen dan zal u mij daarop zeker wijzen, maar het gaat in dit decreet om ongeveer 115.000 hectaren bos, waarvan 70 procent privé-bezit in handen is van ongeveer 70.000 eigenaars, wat toch een tamelijk grote groep is. De 70 procent privé-bezit is voor mij een zeer belangrijk element, dat in dit decreet niet tot uiting kwam.

Inzake het privé-bezit, denk ik dat, niettegenstaande u, mijnheer Aerts, daar de functies van het bos heeft bij betrokken, dat deze met mekaar niets te maken hebben.

Ik heb er geen bezwaar tegen dat een decreet aan de huidige toestand wordt aangepast. Ik ga er ook mee akkoord dat een bos niet enkel een economische functie dient te vervullen. Dat is voor mij nooit een bezwaar geweest, wel integendeel. Ik ben trouwens de eerste om met u te beamen dat wanneer een decreet niet aan de huidige evolutie beantwoordt — en bossen vervullen vandaag nog andere dan economische functies — de aanpassingen in een decreet moeten worden opgenomen, teneinde duidelijk te bepalen dat een bos verschillende functies kan vervullen. Vooral de manier waarop die functies worden toebedeeld is belangrijk. Een decreet geeft de definitie van de politiek weer, waarover eventueel politieke meningsverschillen kunnen bestaan.

Ten derde, hoe zal dit decreet in de praktijk worden toegepast? Voor mij ligt er een fundamenteel probleem verscholen in de manier waarop dit decreet zal worden uitgevoerd.

U heeft ook gesproken over artikel 544. Het spreekt vanzelf dat uw argumenten bij dit artikel ook omgekeerd bruikbaar zijn. Daarbij gaat het vooral om de manier van interpretatie. Als eventuele eigenaar van een privé-bezit meen ik dat ik daar zoveel mogelijk moet kunnen van genieten,

maar daarom niet in strijd met de wet. In geval een wet wordt gemaakt waarin wordt bepaald dat wanneer ik op een bepaalde wijze van mijn bezit gebruik maak en dit gebruik strijdig is met de wet, rijzen er problemen en kan men mij daarvoor sanctioneren. Wetten en reglementeringen moeten worden nageleefd.

De heer J. Timmermans : Dat mag geenszins onvrijheid betekenen voor anderen, evenmin als voor de gemeenschap.

De heer R. Daems : Dat spreekt vanzelf, mijnheer Timmermans. Heeft u van mij ooit een uitspraak gehoord, die daarmee tegenstrijdig is? Het is trouwens één van de basisprincipes van het liberalisme, met name dat men zo vrij mogelijk moet zijn en men zich zo vrij mogelijk moet kunnen ontplooiën, zoals men dat zelf wil, maar die vrijheid kan door de onvrijheid van iemand anders begrensd worden. De onvrijheid van de ander wordt dan gedefinieerd in termen van solidariteit. Over de manier waarop dat wordt geregeld verschillen wij van mening.

Men kan erover uiteraard politiek van mening verschillen dat het bos als privé-eigendom slechts voor tien tot honderd kan worden gebruikt door de eigenaar die zich nochtans aan deze bepaling moet houden.

Ik ben de mening toegedaan dat het decreet te ver gaat. Ik begrijp dat een aantal bossen — zoals u dat noemt — werden vermaatschappelijkt en een aantal functies kregen toebedeeld. Het feit dat men bepaalt op welke manier men van zijn privé-bezit mag genieten, getuigt echter van dirigisme. Zo bepaalt punt 3 van artikel 97 paragraaf 2 — punt dat wij bij amendement hadden geschrapt en dat bij de tweede lezing opnieuw werd ingevoerd — dat het in alle privé-bossen verboden is de rust in het bos en van de bezoekers op welke wijze ook te verstoren. Ik heb ter zake een aantal voorbeelden geciteerd. Ik kan uiteraard tegenvoorbeelden vinden. Maar wanneer de definitie van een bos luidt dat het een grote oppervlakte is van bos of houtachtige struiken en ik woon toevallig

Daems

in een bosgebied, dan zou ik niet eens meer een barbecue in mijn eigen achtertuin die grenst aan het bos mogen houden. In die concrete toepassing van het decreet is geen speld tussen te krijgen.

Ik ben het met die politieke visie hoe genaamd niet eens, dat noem ik plat dirigisme. Als dit niet de bedoeling was van het decreet, dan moet u dit punt wijzigen. De deskundigen zullen wellicht weten dat er precies op grond van dit artikel massa's klachten bij de gemeenten zullen worden ingediend, aangezien paragraaf 5 bepaalt dat overtredingen worden gestraft met een geldboete van 26 tot 300 frank

De heer J. De Seranno : Mijnheer Daems, u maakt een fundamentele fout. U hebt een zinnetje vergeten, namelijk en ik citeer : zonder toestemming van de eigenaar. Wanneer iemand uw bos zonder toestemming betreedt en er lawaai in maakt, dan is dit sanctioneerbaar. Ik neem aan dat u geen vrienden uitnodigt die lawaai maken zonder uw toestemming. Dus uw amendement is niet zinvol. **(Onderbreking door Minister Kelchtermans)**

De heer R. Daems : Dit staat niet in het decreet. Het artikel luidt : „Het is dus verboden in alle privé-bossen zonder toestemming van de eigenaar en machtiging van het Bosbeheer de rust in het bos en van de bezoekers op welke wijze ook te verstoren“. Nodig ik iemand uit die wenst lawaai te maken, dan moet ik daarvoor de machtiging hebben van het Bosbeheer. **(Protest van de heer De Seranno)**

Zo staat het in het decreet. Maakt u goede wetten of niet ? Trouwens, toen ik mijn voorbeeld aanhaalde, ging het over mezelf en niet over een genodigde.

Is het de bedoeling van dit artikel om de rust in het bos en van zijn autochtone bewoners niet te verstoren ? Mag ik dan als eigenaar van het bos lawaai maken of niet ? Het antwoord op deze vraag is mij niet duidelijk. Mijnheer de Minister, mag dat of mag dat niet ?

De heer J. Timmermans : Mijnheer Daems, de rust mag niet worden verstoord. Dat is primordiaal. In die zin wordt uw persoonlijke vrijheid inderdaad beperkt. In een andere wetgeving wordt al bepaald dat u voor lawaai-overlast, veroorzaakt in uw woning, ten aanzien van uw burens, kan worden geverbaliseerd. En dat is in uw eigen huis.

De heer R. Daems : Ik vind het zeer goed, mijnheer Timmermans, dat u dat antwoordt want u zegt zwart en de heer De Seranno zegt wit. De Minister zegt iets tussen de twee in.

Minister T. Kelchtermans : Mijnheer Daems, de discussie werd gevoerd in uw bijzijn. Er werd een belangrijk gedeelte weggelaten. Wij zijn erop teruggekomen en ik meen voor een deel terecht. Aanvankelijk ging het over het element geluidsversterking. Wat uiteindelijk door geluidsversterking moest worden verstaan werd uitvoering behandeld. Men heeft het essentiële behouden omdat iedere wetgeving ruimte moet bieden voor interpretatie. Wanneer er een discussie is moet ruimte worden gelaten aan de jurisprudentie om te oordelen wat rustverstoring is of niet. U weet trouwens zeer goed wat ermede wordt bedoeld.

De heer R. Daems : Mijnheer de Minister, ik stel nog altijd vast dat de heer De Seranno er een andere mening op nahoudt.

Minister T. Kelchtermans : Dat zou dan de eerste keer zijn dat wij op een verschillende golflengte zitten.

De heer J. De Seranno : Collega Daems, u heeft voldoende respect voor de eigenaars van een privé-bos. U weet dat die in regel geen lawaai zullen maken in het bos.

Minister T. Kelchtermans : De gedisciplineerden niet, de ongedisciplineerden wel.

De heer J. De Seranno : In het geval lawaai wordt gemaakt, moeten de betrokkenen kunnen worden weggejaard. In dat geval kan er eventueel door de gemachtigde van het Bosbeheer een proces-verbaal worden opgemaakt. U krijgt dus assistentie.

De heer R. Daems : Mijnheer De Seranno, nu zitten we toch op een andere golflengte. Mijn voorbeeld ging over een privé-persoon X in een privé-bos X. Daarover gaat het. Artikel 97 § 2, spreekt over het beknotten van de vrijheid. Dat is een politieke optie die men neemt. Eén van de elementen in dit artikel is voor mij niet aanvaardbaar omdat het niet definieerbaar is. Er wordt immers gezegd dat ik in mijn eigen bos de rust niet mag verstoren. Ik mag dat echter wel mits een machtiging van het Bosbeheer. Dat staat er letterlijk in. Ik geef u een voorbeeld. Wanneer ik in een bosgebied woon en wanneer ik in mijn achtertuin en tuinparty geef kan ik worden gestraft. Ik heb u het voorbeeld gegeven van een deelgemeente van groot-Aarschot. Ook Keerbergen valt bijvoorbeeld onder die regel. Dat staat hier letterlijk.

Minister T. Kelchtermans : Wanneer u de rust verstoort dan kan dat inderdaad.

De heer J. De Seranno : Uw achtertuin, mijnheer Daems, ressorteert niet onder het bosdecreet. Die is uitgesloten met toepassing van artikel 3.

De heer R. Daems : U weet mijnheer de Seranno, dat er veel woningen in het bos liggen. Ik vind bijgevolg het antwoord van de Minister belangrijk. Als ik een tuinparty geef en de rust verstoort zonder de toestemming van het Bosbeheer dan ben ik strafbaar.

Minister T. Kelchtermans : Alles kan worden herleid tot de uitgangsfilosofie. De rest zijn afleidingen. Wij zeggen dat het bos en de omgeving een collectieve functie hebben. U betwist dat. Wat daar echter gebeurt kan het maatschappelijk welzijn van anderen rechtstreeks beïnvloeden. Uw filosofie komt erop neer dat die stelling niet geldt binnen een eigendom want dat wat daar gebeurt, uitsluitend een aangelegenheid is die de eigenaar aangaat. Dat is een verschil in interpretatie.

De heer R. Daems : Neen, mijnheer de Minister. Dat geldt slechts zolang dat niet in tegenspraak is met wetten en reglementen. Dat staat in de laatste zin van artikel 544 van het burgerlijk wetboek. Daarmede heb ik geen

Daems

probleem Waar de toepassing van artikel 544 ophoudt wordt een politieke optie genomen. U doet dat in het bosdecreet. Ik betwist een aantal elementen van die politieke optie.

Minister T. Kelchtermans : Dat is uw recht.

De **heer R. Daems** : Dat is mijn -echt. Dat is een ander uitgangspunt. Met artikel 97 riskeert u op een volgens mij veel te vergaande manier het privé-vruchtgebruik van de privé-eigenaar te beknotten. U bent het er rouwens mee eens. Ik weet dat het voorbeeld dat ik u geef misschien niet de regel zal zijn, maar als u een decreet opstelt moet het goed zijn en moet u ook die elementen onder ogen nemen waarvan misbruik kan worden gemaakt, hoe men misbruik ook definieert. Artikel 97, paragraaf 1 zal aanleiding geven tot vele interpretatieve misbruiken.

De heer J. De Seranno : Mijnheer Daems artikel 97 eindigt met een strafbepaling. Ik neem aan dat u de burger beschermt. Er is een dubbele voorwaarde vastgelegd om gesanctioneerd te kunnen worden. Er is voorien in de toestemming van de eigenaar én van de bosbeheerder. Deze eiligheid werd ingebouwd.

De heer R. Daems : Mijnheer De Seranno, ik begrijp u niet. Ik heb een privé-bezit en ben eigenaar en ik wil aan mijn eigendom maximaal gebruik maken. Ik spreek niet over het feit dat ik aan anderen toestemming moet geven. Ik heb het over mijzelf als eigenaar.

De heer J. De Seranno : U wenst een canon op uw eigendom te zetten om de spreuwen weg te jagen. U wordt gestraft als u met dat kanonlawaaai onnodig schade berokkent.

De heer R. Daems : Dat is een slecht voorbeeld.

De heer De Seranno : Ik geef het als voorbeeld. Als u overdrijft moet men dan toch in overtreding kunnen nemen ?

De heer R. Daems : Als burgemeester kan u dat. Men heeft er het de-

creet niet voor nodig en het heeft als dusdanig niets te maken met de inhoud van het bosdecreet. Als ik dat kanon op driehonderd meter van het bos zet, in een wei met kriekebomen, is dat precies hetzelfde.

De heer J. Timmermans : Als dat dan toch reeds een bestaande wetgeving is, kan die hier toch specifiek worden herhaald, zodat ze ook hier van toepassing is.

De heer R. Daems : Als het reeds in een andere wetgeving is vermeld, waarom moet het dan nogmaals in dit decreet worden opgenomen ?

De heer J. Timmermans : Wij willen een goede coördinatie voor een gemakkelijke toepassing.

De heer R. Daems : Het gaat erom dat u met uw politieke optie — met vrijheidsbeknotting, wat uw politieke optie is — naar mijn mening te ver gaat. Bij element 3, artikel 97, paragraaf 2 heb ik er voorbeelden van gegeven. Het voorbeeld van het kanon heeft er niets mee te maken.

De heer F. Aerts : Wij zijn nu over details bezig.

De heer R. Daems : Ik vind het geen detail. Het is een principiële aangelegenheid.

De heer F. Aerts : Wat is uw beoordeling over de vele beslissingen van de gemeenteraden te lande die verbieden grasmaaimachines op zaterdagmiddag te gebruiken ? Wat voor een bepaling is dat dan ?

De heer R. Daems : U vraagt mijn oordeel daarover ? Ik kan u een voorbeeld geven van een reglement in mijn gemeente waar het verboden is op zondagmorgen kleren te laten drogen op minder dan honderd meter van een duivenmelker. Mijn oordeel daarover is dat dit een politieke optie is die de leden van de gemeenteraad moeten nemen en waarvoor zij rechtstreeks kunnen worden gesanctioneerd door de kiezers. Als een gemeenteraad dat wil doen kan hij dat. Wil hij dat niet doen, dan doet hij het niet.

De heer F. Aerts : Is dat dan ook een dirigistische maatregel ?

De heer R. Daems : In dit geval zou dat dirigistisch zijn. Als dat een politieke optie is die u neemt, dan neemt u die en die kan in bepaalde gevallen gerechtvaardigd zijn.

De heer J. Timmermans : Dat geldt hier ook.

De heer R. Daems : Dit geldt in uw politieke optie wel, in mijn politieke optie niet.

De heer J. Timmermans : In het belang van de gemeenschap is dat nodig.

De heer J. Cuyvers : Op die manier kunnen wij nog een tijdje doorgaan. Uiteindelijk zal met de stemming over dit punt worden beslist.

De heer R. Daems : Mijnheer Cuyvers, als dat uw redenering is, laten wij dan allemaal naar huis gaan, laten wij de partijen tot één pot smelten, met de stemming naar hier komen, op het knopje drukken en gedaan. Dit druist regelrecht in tegen al de grote theorieën van uw partij over de grote democratie. Ik vind het spijtig wat u hier komt te vertellen. Ik vind het goed dat wij over dit decreet kunnen discussiëren want er staan slechte zaken in vermeld. Het mijn individueel recht als verkozenen van het volk hierover te praten. Het is zelfs mijn plicht.

Het tweede element zijn de beheersplannen die privé-eigenaars moeten opmaken. Dit is een nog meer principiële zaak. Privé-eigenaars met bossen of aaneengesloten oppervlakten groter dan 5 hectare moeten hiervoor beheersplannen opmaken. Ik heb hiermee nog grotere problemen. Ik kan ermee leven dat een politieke klasse op een bepaald ogenblik beslist een normering op te stellen. Dat is haar taak. Het is onmogelijk om met zes miljoen Vlamingen een bepaalde regeling uit te werken. De essentie van de democratie is dat men dit met een tweehonderd verkozenen doet. Tot zover geen probleem. De tweehonderd verkozenen stellen bij meerderheid — dit systeem is het minst slechte — een bepaalde normering op over wat wel en niet kan bijvoorbeeld in een bos.

Ik heb er echter enorme problemen

Daems

mee dat de politieke klasse ook nog wil bepalen hoe ik mij als burger aan de normering moet conformeren. Dat is een voorbeeld van dirigisme. Beheersplannen op zich kunnen goed zijn. U hoort mij niet beweren dat beheersplannen principieel slecht zijn. Slecht is wel dat men ze verplicht maakt voor privé-eigenaars. Het is mijn recht als privé-eigenaar gebruik te maken van de diensten van het Bcsbeheer, die u om politieke redenen ter beschikking wenst te stellen, maar het is niet gerechtvaardigd dat u mij daartoe verplicht.

Dat is een enorm verschil in visie dat ons tegenover elkaar plaatst, dat mij tegenover een aantal — maar niet alle — leden plaatst. Hoe ik mij conformeer aan een bepaalde gedragslijn, reglementering of wetgeving, opgelegd door een politieke klasse, is mijn zaak. Als een politieke klasse in combinatie met — mijn excuses voor het woordgebruik — een administratieve kaste mij oplegt hoe ik mij moet conformeren, zit men in een dirigistisch systeem.

U bepaalt dan immers zeer preten-ties de wijze waarop men zich moet conformeren. Ik ben het daarmee totaal oneens en dat is een principiële zaak. U moet mij niet opleggen dat en in welke vorm ik beheersplannen moet opstellen. U kan mij wel controleren, dat is uw goed recht. Als ik mij niet conformeer aan de reglementeringen, kan u mij sanctioneren en ook dat is uw goed recht. Maar de huidige reglementering, mijnheer Aerts, is een schoolvoorbeeld van dirigisme. Waar eindigt dit ?

De heer F. Aerts : U maakt het proces van de koninklijke besluiten. Een wet die men goedkeurt wordt uitgevoerd door een koninklijk besluit. Dit kan bijvoorbeeld bepalen in welke concrete omstandigheden melk mag worden vervoerd en aan welke voorwaarden inzake hygiëne men moet voldoen. Zo werd ook vastgelegd hoe een identiteitskaart eruit moet zien. Dat is alles.

De heer R. Daems : Ik heb het niet over koninklijke besluiten. Ik geef een voorbeeld. Als u mij verbiedt de-

ze microfoon vast te nemen, is dit een politieke optie van een politieke klasse die dat bij meerderheid heeft beslist. Als de meerderheid bepaalt op welke manier ik mij aan deze beslissing moet conformeren, is dit echter dirigisme. De burger zal zich conformeren op een manier die hem goeddunkt en als de resultaten in overeenstemming zijn met de normen, hebt u daar niets op te zeggen. Dat is mijn principieel standpunt.

De heer F. Aerts : Uw standpunt heeft geen zin. Als voorbeeld neem ik de wegcode. Die heeft als doel veilig verkeer te organiseren en bepaalt hoe dit moet gebeuren, onder meer door rechts te rijden. Dat heeft met dirigisme niets te maken.

De heer R. Daems : U neemt een voorbeeld dat er niets mee te maken heeft. Als de wet zegt dat voor een rood licht moet worden gestopt, moet dat ook gebeuren. Wanneer ik stop doe ik dat op mijn manier. Ik kan dit doen door hard of zacht op mijn pedaal te drukken. Van het ogenblik dat ik stilsta conformeer ik mij aan de wet.

De heer F. Aerts : Neen, want men mag niet bruusk remmen !

De heer R. Daems : Ik zal een ander voorbeeld nemen, de tijdspanne tussen het niet bruusk remmen en het stilstaan. Ik heb principiële bezwaren tegen het opleggen door een politieke klasse van de manier waarop men zich aan een wet moet conformeren, wat niets te maken heeft met de inhoud van de wet.

De heer F. Aerts : Een wet heeft geen enkele uitvoeringsmogelijkheid. Een wet is een doelstelling. Nadien wordt beslist hoe de burger zich aan de wet moet conformeren. Dat is de essentie van een politieke organisatie, van een politieke inrichting.

De heer R. Daems : Mijnheer Aerts, het fundamentele verschil in visie en opvatting en het gaat niet alleen over het bosdecreet maar over een algemene visie over de totstandkoming van wetten, is dat ik geen probleem heb met de installatie van een politiek systeem waarbij normeringen worden gemaakt — er wordt een nor-

mering voor de bossen opgesteld, wat een politieke optie is — maar dat we wel van mening kunnen verschillen over de inhoud van de politieke optie. Dat hoort ook zo te zijn, anders is er maar één partij nodig. Ik heb er wel problemen mee dat naast de normering wordt opgelegd hoe dat moet gebeuren. Wanneer ik als privé-eigenaar van een bos een beheersplan wens te maken en gebruik wens te maken van het bosbeheer is dat goed. Maar dit moet mij niet worden opgelegd. Op dat ogenblik bepalen buitenstanders hoe ik mij als burger op mijn privé-eigendom moet conformeren aan een wet.

De heer F. Aerts : De liberale maatschappij waarin iedereen liberaal mens is bestaat niet !

De heer J. De Seranno : Mijnheer Daems, eigenlijk is u wel voorstander van het beheersplan.

De heer R. Daems : Neen !

De heer J. De Seranno : Na de uitleg die ik u zal geven zult u er wel voor zijn. Indien u als eigenaar geen beheersplan opstelt geniet u ook niet de faciliteiten die in het decreet zijn ingeschreven. In dat geval is het mogelijk dat het bosbeheer in uw plaats een beheersplan zal opstellen en u zal er de kosten voor dragen. In het decreet is er geen sprake van een sanctie. Er is geen misdrijf en dus ook geen straf of boete. Voor de algemene lange-termijnplanning moet de overheid weten hoe zij in een bepaald bosgebied, bijvoorbeeld ter bestrijding van bosbranden, moet optreden. Dat kan toch niet zomaar in het ongewisse worden gelaten. Wanneer de eigenaar in gebreke blijft en er geen brandwegen worden uitgestippeld, wanneer de waterbeheersing niet in orde is, de toegangswegen in geval van brand onvoldoende zijn, moet de overheid een indicatief beheersplan opstellen. In het decreet is de mogelijkheid ingeschreven dat het bosbeheer dergelijk plan kan opstellen. Indien u het daar niet mee eens bent kan u in beroep gaan. Het is goed dat dit op punt wordt gesteld.

Minister T. Kelchjermans : Mijnheer Daems, in verband met het parallelisme met de ruimtelijke ordening,

T. Kelchtermans

wens ik het volgende te zeggen. Tot mijn verwondering aanvaardt u wel de verordeningen, opgelegd door de ruimtelijke ordening. Dit stemt niet overeen met uw uitgangspunt, dat ook daar de liberale beschikkingen onverkort moeten spelen.

De heer R. Daems : Mijnheer de Minister, dat heb ik nooit gezegd.

Minister T. Kelchtermans : Ik meen dat u dan die redenering moet doortrekken naar het bosdecreet. Aanvaardt u bijvoorbeeld binnen de ruimtelijke ordening de bouwvoorschriften ? Als burgemeester wordt u wekelijks met de vragen geconfronteerd waar u tientallen voorschriften oplegt in verband met de bouwverordeningen.

U moet beslissingen nemen aangaande de bouwplannen.

De heer R. Daems : Mijnheer de Minister, de invalshoek is daar dat door de overheid wordt bepaald of in een bepaald gebied al dan niet mag worden gebouwd. In dit decreet wordt echter bepaald wat met een of ander bos dient te gebeuren. Wanneer ik wens te bouwen in een bouwgebied, kan ik een huis bouwen naar mijn smaak, dat is het grote verschil. Hier wordt dat huis en bij wijze van spreken zelfs de inhoud ervan, opgelegd aangezien het beheersplan verplicht is, in overleg met het Bosbeheer. Mijnheer de Minister, u laat mij dus riet toe, de bestaande reglementering vrij toe te passen.

De heer J. Timmermans : Mijnheer Daems, u hebt toch inspraak bij het opstellen van het beheersplan. Het wordt u niet zomaar opgelegd.

De heer R. Daems : Het beheersplan is verplicht. Dit zou erop neerkomen dat door de wet wordt bepaald hoe een bedrijf moet worden gerund.

De heer J. De Seranno : Het voorbeeld dat u geeft in verband met ruimtelijke ordening, is slecht gekomen. Wanneer u een perceel grond bezit in de bouwzone en wanneer u lit perceel niet verkavelt, kan de overheid in uw plaats een plan van aanleg opmaken.

De heer R. Daems : Dat is de algemene optie over de bestemming van de grond maar nog geen concrete verwezenlijking. In een planning op lange termijn geeft u er een bepaalde bestemming aan. De manier van planning wordt aan de privé-eigenaar opgelegd. Indien hij deze planning niet zelf laat maken, wordt dit door de overheid gedaan, op kosten van de eigenaar. Ik ben het daarmee niet eens. De eigenaar moet hierover zelf kunnen beslissen. Als bijvoorbeeld in het beheersplan staat dat op bepaalde tijdstippen kappingen moeten gebeuren, is dit een faciliteit. Wanneer de eigenaar deze faciliteit niet wenst omdat hij zelf wil bepalen wat er met het bos gebeurt, evenwel binnen de normeringen, moet dit mogelijk zijn. Dat is een principiële verschil.

Minister T. Kelchtermans : Dat strookt niet met ons uitgangspunt inzake bosbeheer.

De heer J. De Seranno : Uw liberale aanpak, met name een bos kappen, zonder rekening te houden met de omgeving, kan bijvoorbeeld tot gevolg hebben dat naburige bossen door de wind worden overhoop gehaald.

De heer R. Daems : Dat heeft met de essentie van een beheersplan niets te maken.

De heer J. De Seranno : Dan heeft u de betekenis van het beheersplan niet volledig begrepen.

De heer R. Daems : U gaat uit van een voorbeeld waarbij de privé-eigenaar zijn zaak niet goed runt en hij daarvoor dient gesanctioneerd. Dat heeft niets te maken met het feit dat de overheid de manier oplegt waarop hij zijn bos moet runnen. U gaat ervan uit dat de overheid beter weet dan welke privé-eigenaar ook wat er moet gebeuren en dat zij dus bij wet moet vastleggen hoe hij zijn bos moet runnen. Dat is uw invalshoek en ik noem die dirigistisch.

De heer J. De Seranno : De privé-eigenaar maakt zelf zijn beheersplan op.

Minister T. Kelchtermans : Men biedt hen een doe-het-zelf pakket aan, met begeleiding.

De heer R. Daems : Toch niet, want u verplicht het beheersplan.

Minister T. Kelchtermans : Ik zeg wel met begeleiding op basis van vrijwilligheid.

De heer R. Daems : Er komt geen vrijwilligheid aan te pas.

Minister T. Kelchtermans : Er wordt geen sanctie opgelegd.

De heer R. Daems : U hoeft geen wetgeving te voorzien als u er geen sanctie aan verbindt. Trouwens heeft u er wel een sanctie aan verbonden, in die zin dat als u geen beheersplan voorstelt of als het slecht is, dan doet het Bosbeheer het in uw plaats. Bovendien gaan wij opdraaien voor de kosten. Ook moet u het beheersplan nog uitvoeren en daarop staan ook sancties. Ik meen dat er 24 sancties in uw decreet staan vermeld.

Minister T. Kelchtermans : Het beheersplan zelf is op basis van vrijwilligheid.

De heer R. Daems : Wat u zegt is onjuist, mijnheer de Minister.

Mijnheer T. Kelchtermans : Toch wel, bij de privé-eigenaar.

De heer R. Daems : U is verplicht een beheersplan op te maken. Doet u het niet, dan doet men het voor u, op uw kosten.

Minister T. Kelchtermans : Maar het is niet afdwingbaar met sancties.

De heer R. Daems : De uitvoering van het beheersplan is toch afdwingbaar met sancties. Het is de opmaak als dusdanig die een sanctionering is.

Minister T. Kelchtermans : In de Commissie ging men er van uit dat de incentives van die aard zijn dat iedere privé-eigenaar zal ingaan op dit aanbod.

De heer R. Daems : Mijnheer de Minister, als u die redenering had doorgevoerd dan had u er moeten voor zorgen dat uw beheersplan facultatief was en niet verplicht. Dat zou de logische consequentie zijn geweest van uw eigen redenering. Nu gaat u er van uit dat elke privé-eigenaar in feite te dom is om zijn bos te runnen.

Daems

Vandaar dat u als politieke meerderheid die verplichting inbouwt. Dat is uw invalshoek. Ik heb er een andere. Ik ga er van uit dat de privé-eigenaar daarvoor niet te dom is.

De heer J. De Seranno : Het uitgangspunt van de Commissie was precies het omgekeerde.

De heer R. Daems : Inderdaad.

De heer J. De Seranno : Wij waren van oordeel dat indien de privé-eigenaars niet meewerkten, het bosbeleid gedoemd is om te mislukken.

De heer R. Daems : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, collega's, de reden waarom wij niet tot een vergelijk kunnen komen is dat wij hieromtrent een principiële meningsverschil hebben. U gaat ervan uit dat de uitvoering moet worden verplicht. Mijn uitgangspunt is net het omgekeerde. Als privé-persoon moet ik zelf bepalen hoe ik mij gedraag ten opzichte van de wet. Indien ik mij niet naar de bepalingen van de wet gedraag wordt ik gesanctioneerd, handel ik wel conform de wet dan valt er niets op aan te merken. Dat is de essentie van de zaak. Op basis van de invalshoek die ik verdedig, heb ik amendementen ingediend. Ik zal die even toelichten.

De heer J. De Seranno : Collega Daems, een aantal van uw amendementen werden reeds aanvaard in de Commissie.

De heer R. Daems : Er waren ook veel amendementen op het ontwerp. Wij hebben er trouwens één moeten schrappen, namelijk het amendement dat personen met een pace-maker verbood een bos te betreden.

Het werk van een Commissie bestaat erin technische amendementen te kunnen aanvaarden, maar de principiële onderbouw van het ontwerp werd echter niet gewijzigd.

De heer J. De Seranno : Collega Daems, als verslaggever mag ik niet laten veronderstellen dat er gedurende de 18 commissievergaderingen voortdurend tegenspraak zou zijn geweest. Integendeel, er was eenheid

van inzicht. U mag thans geen artificiële tegenstelling verwekken.

De heer R. Daems : Ik wens geen artificiële tegenstellingen te verwekken. Ik herhaal enkel de principes die ik ook tijdens de commissievergaderingen uiteenzette. Ik heb er steeds constructief meegewerkt aan de technische aspecten, al had ik in mijn achterhoofd steeds de principiële tegenstellingen die er waren en nog steeds zijn.

Ik heb amendementen ingediend omdat wij de zaken fundamenteel anders benaderen en indien de Voorzitter het toestaat zal ik ze meteen verdedigen. Het gaat om essentiële amendementen die betrekking hebben op de volgende punten.

Een eerste amendement handelt over de successierechten omdat na onderzoek is gebleken dat het inderdaad mogelijk is voor de Vlaamse Raad, in het kader van de financieringswet, hierover beschikkingen te treffen. Trouwens, meerdere leden van de Commissie toonden interesse voor zo'n amendement. Dit kan natuurlijk nader worden onderzocht, maar ik ben van mening dat hiervoor in principe een meerderheid kan worden gevonden omdat dit kadert in de filosofie en de doelstellingen die iedereen bijtreedt, met name het behoud van het bos.

Andere, even fundamentele amendementen, hebben betrekking op het privé-bezit. Om het privé-bos verplicht te onttrekken aan de uitvoeringsmodaliteiten van het bosbeheer, hebben wij in een aantal gevallen de woorden openbare bossen geschrapt of ingevoegd.

Mijnheer de Minister, u stichtte de Vlaamse Hoge Bosraad, voor de helft samengesteld uit eigenaars en voor de helft uit niet-eigenaars, andere leden. Dit gaat niet op, vermits 70 procent van de bossen aan privé-eigenaars toebehoort. Indien u een Raad opricht moet de samenstelling gebeuren in verhouding met de eigendom. Vermits deze Raad een beslissende bevoegdheid heeft moet hij voor 70 procent uit eigenaars of vertegenwoordigers ervan worden samengesteld. Volgens mij gaat het hier om

een onterechte ondervetegenwoordiging van de privé-eigenaars. Ik vind het een unfaire regeling. Meer zelfs, vermits de regeling 50 procent voorziet voor de eigenaars. Daar zijn ook de openbare eigenaars bij. Dus zullende privé-eigenaars altijd een vertegenwoordiging van minder dan de helft hebben in de Hoge Bosraad, hoewel zij zeventig ten honderd van de bossen bezitten. Om dat te corrigeren had ik een amendement ingediend.

Een beetje ingegeven door andere collega's heb ik bovendien voorgesteld ook de jagers een vertegenwoordiging te geven in de Hoge Bosraad. Dit amendement werd destijds ingediend door collega Beerden en ik heb het overgenomen omdat ik het een goed amendement vond. Zelf heb ik nooit gejaagd en ik heb niet de intentie het ooit te doen. Ik heb wel de moeite genomen eens met jagers te gaan praten en naar jachten te gaan kijken. Ik stelde vast dat de jagers een eigendom, of de eigendom waarvan zij het jachtrecht hebben, bijzonder goed onderhouden. Zij zijn als het ware privé-professionelen voor het onderhoud van de bossen. Het is niet meer dan logisch hen bij de Hoge Bosraad te betrekken. Omdat zij als professionelen bossen op een natuurlijke manier goed onderhouden heb ik dat amendement van de heer Beerden overgenomen, want aldus kunnen wij het doel dat wij nastreven — zij het met een verschillende benadering —, beter bereiken.

Vervolgens heb ik nog enkele opmerkingen van ondergeschikt belang. Ik zal mij bij de stemming over dit ontwerp van decreet onthouden, of tegenstemmen, naargelang sommige van mijn amendementen al dan niet worden aangenomen, al zal dat geen invloed hebben op de beoordeling van mijn amendementen door de Minister. Ik denk dat een aantal artikelen niet erg consequent zijn, maar vooral dat wij hebben te maken met een overreglementering.

Wij hebben hier een kans gemist. Wij maken een decreet met 120 of 130 artikelen over het bos, waarin tot in het kleinste detail wordt gereguleerd met welke hamer moet worden

Daems

gewerkt. Als er technologische wijzigingen komen moeten wij artikelen wijzigen. Ik vind dat een verkeerde manier van wetgeving.

Mijnheer Aerts, het ware beter een politiek kader te scheppen, met alle discussies die zulks met zich meebrengt. De details moeten echter niet in een decreet worden bepaald. Details mogen volgens mij worden bepaald in een besluit. Zij kunnen desnoods in de Commissie worden besproken. Dit zal de nodige soepelheid geven om bepaalde zaken op een vlotte manier te wijzigen. Nu zal — zoals ik daarnet heb gezegd — bijvoorbeeld een wijziging van de hammers waarmee wordt gewerkt bij decreet moeten worden gewijzigd. Dit is een verkeerde manier van werken. Hierdoor worden we in de toekomst beperkt om ons aan te passen aan de noden van de tijd.

Er is een enorme tegenstelling in het decreet. Enerzijds worden de kleinste details gereguleerd, waardoor eventuele wijzigingen worden bemoeilijkt. Anderzijds eigent de Executieve zich volmachten toe. Volgens de artikelen 106 en 107 kan de Executieve, wanneer de bossen zijn bedreigd of bij uitzonderlijke omstandigheden, alles ondernemen. Het is beter een politiek kader te scheppen in de optie van de politieke meerderheid. Het is niet nodig details en strafbepalingen decretaal te regelen. Op de volmachten van de Executieve hebben de leden van de Vlaamse Raad echter geen zicht. Ik ben het daar niet mee eens. Er is bijvoorbeeld nergens bepaald wat een bedreiging van de bossen is. Op dat vlak is er dus ondergereguleerd. Er moet op zijn minst worden gedefinieerd wat een bedreiging is en op welke manier de leden van de Vlaamse Raad kunnen vaststellen dat er een bedreiging is of uitzonderlijke omstandigheden zijn.

Ik vind geen logica in het ontwerp-decreet. Volgens mij is punt 3 van artikel 97, § 2 fout. Dat is echter een persoonlijke mening waarmee andere leden het misschien niet eens zijn.

Mijnheer de Voorzitter, indien ik bij

dit artikel nog geen amendement heb ingediend, zal ik het nu doen.

In het decreet wordt onder meer ook bepaald dat een ruiter op het pad moet rijden in het openbaar bos. Een overtreding wordt gesanctioneerd op grond van het bosreglement. Dat is toch logisch en moet dus niet worden bepaald bij decreet.

De heer J. Timmermans : Het is zo logisch dat het vaak wordt vergeten.

De heer R. Daems : Mijnheer Timmermans, het is toch niet de bedoeling alles decretaal te bepalen.

Mijnheer de Minister, het is een verdienste het boswetboek van 1854 aan te pakken. Bij een dergelijke overreglementering beperkt u doch echter een soepele toepassing van de beoogde doelstellingen en de uitvoeringsmodaliteiten. Het is spijtig dat er geen inspanningen werden gedaan om te proberen te dereguleren in de positieve zin. Wij zouden het daarover eens zijn geweest, over de partijgrenzen heen.

De heer J. De Seranno : Dit decreet bevat veel bepalingen die wellicht door de uitvoerende macht hadden kunnen worden genomen. Deze bepalingen worden nu door de wetgevende macht vastgelegd.

Wanneer de Executieve nog een reeks uitvoeringsbesluiten met dezelfde inhoud moet nemen, is de kans groot dat een advies van de Raad van State moet worden gevraagd. Voor het milieuvergunningsdecreet diende er wel vijf jaar te worden gewacht op het advies van de Raad van State. Het voordeel van een gedetailleerd decreet is de directe uitvoering ervan. De wetgever weet waarheen het gaat.

De heer R. Daems : Mijnheer De Seranno, het is juist wat u zegt. De tijd die wij nu echter hebben besteed aan deze reglementering, hadden wij evengoed kunnen besteden aan het samen doornemen van de uitvoeringsbesluiten, die dan als uitvoeringsbesluiten zouden gefungeerd hebben en waarbij u nadien wel de soepelheid zou hebben gehad, die u nu in de toekomst zal missen.

Minister T. Kelchtermans : Wat als standvastig kan worden beschouwd, moet in een decreet worden vastgelegd. Men moet zichzelf ook beschermen. Ik heb er geen moeite mee dit te zeggen.

De heer J. De Seranno : Inderdaad, Ministers komen en gaan.

De heer T. Kelchtermans : De flexibiliteit is voorbehouden aan de uitvoeringsbesluiten van de Vlaamse Executieve. Ik zal trouwens in mijn antwoord verwijzen naar een aantal punten.

De heer R. Daems : Mijnheer de Minister, ik meen dat een aantal zaken in het decreet zijn opgenomen die — naar uw mening — geen flexibiliteit hebben, naar mijn mening wel. Bijvoorbeeld zaken over kopers, verkopers en zo meer kunnen volgens mij op een meer flexibele wijze worden geregeld en hadden bijgevolg wel in de uitvoeringsmodaliteiten kunnen worden opgenomen, weliswaar in overleg met het Parlement. Inderdaad, zeker vanuit de oppositie ben ik voorstander van de opwaardering van het Parlement.

In ieder geval staat het als een paal boven water dat wanneer zoveel artikelen worden gemaakt als nu het geval is, hiervan zeker een belangrijk deel op een andere manier had gekund. teneinde de nodige flexibiliteit eraan te geven.

Mijnheer de Voorzitter, ik kom tot mijn besluit. Het is min of meer gereflecteerd in de amendementen die ik heb ingediend.

Mijn eerste globale opmerking is dat de particuliere eigenaar onheus wordt behandeld door de principiële invalshoek en stellingname. U legt beheersplannen op waarin bepalingen van particuliere en openbare bossen door elkaar lopen, wat in de toekomst onvermijdelijke voor de nodige problemen zal zorgen. U geeft andere functies aan het bos. U schrijft ze in een decreet omdat ze intussen een andere functie hebben gekregen. Ik vrees dat u de economische rol van het bos daarmee gedeeltelijk in het gedrang zou kunnen brengen. Het is een vrees, meer niet. Ik vind het wel

Daems

goed dat u alle functies naar voren heeft gebracht. Ik denk dat u persoonlijk het aspect wildbeheer hebt ondergewaardeerd. Inderdaad, ik vind daarover in de teksten praktisch niets terug. Dit geldt ook voor het aspect van de jagers. Afgezien van het feit dat u voor of tegen het jagen bent, deze mensen hebben in het verleden bewezen dat zij een bos goed kunnen runnen.

U behandelt de eigenaars in massa onheus, vermits 70 ten honderd van de bossen in privé-handen zijn. Op geen enkele manier geeft u hen de juiste waarde en het juiste gewicht in de organen die moeten beslissen over het bosbeheer en over de manier waarop het bosbeleid moet gebeuren. Deze 70 ten honderd bouseigenaars is op geen enkel ogenblik weergegeven in de bedoelde raden. Integendeel, er is een zware ondervertegenwoordiging.

Mijn conclusie is : het oude boswetboek moest vervangen worden ; dat is goed ; daarmee heb ik geen probleem. Vervolgens moesten inzake politieke normering een aantal zaken gebeuren, vermits ter zake een politieke optie wordt genomen. Dat is ook goed. Wij verschillen echter van mening over een aantal deelaspecten, maar over de globale inhoudelijke politieke invalshoek hebben wij wel zeer zware principiële bezwaren.

Inzake de principiële invalshoek voor het maken van wetgeving, onder meer in dit bosdecreet, zegt u wat mag en wat niet mag. U legt bovendien op hoe men zich moet conformeren aan de normering. Mijns inziens is dit een nefaste ingreep in het vrijheidsbeleven van elke privé-burger, die maximaal moet kunnen genieten, binnen de wetten en reglementen, van zijn privé-eigendom. Hierdoor schaadt u heel duidelijk de privé-eigenaar. Dat is de reden waarom ik principieel tegen dit ontwerp zal stemmen, dus uitsluitend omwille van het principe. In functie van een aantal amendementen die ik heb ingediend en in functie van de manier waarop de meerderheid daarmee rekening zal houden, wil ik mijn houding herzien, goed beseffende dat dit

geenszins zal wegen op de handelswijze van de meerderheid.

De Voorzitter : De heer Capoen heeft het woord.

De heer M. Capoen : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, collega's, al zijn de bossen in Vlaanderen niet zo uitgestrekt en niet zo dicht begroeid, hadden wij als commissieleden onze tocht door het bos niet tot een goed einde kunnen brengen, indien wij niet hadden kunnen beschikken over onze goede gids en verslaggever, de heer De Seranno.

De boswet van 1854 is, ondanks alle verdiensten, niet meer aangepast aan de hedendaagse eisen en maatschappelijke inzichten ten aanzien van de bossen.

Dank zij de staatshervorming kan de Vlaamse Regering nu een specifiek Vlaams bosbeleid uitstippelen dat, naast de economische aspecten, ook tegemoet komt aan de huidige verwachtingen op het economisch en sociaal-recreatieve vlak.

In het bosarme Vlaanderen, met ruim 70 ten honderd van de bossen in privé-bezit, kan er maar sprake zijn van een volwaardig en samenhangend bosbeleid wanneer de privé-eigenaars daadwerkelijk bij het beleid betrokken worden.

Daarom zal het bosdecreet van toepassing zijn op alle bossen, zowel privé-bossen als openbare bossen, wat ook hun oppervlakte mag zijn. Aldus zal voor de privé-bossen een inventaris moeten worden opgemaakt en voor de bossen groter dan 5 hectare, zal een beheersplan moeten worden opgesteld onder het toezicht van het Bosbeheer.

Die inventaris zal, naast zijn beheers-technische functie, tevens de plaats innemen van de tienjaarlijkse bosbouw-telling. Het beheersplan, naar analogie van het bestaande beheersplan voor openbare bossen, zal voor de privé-eigenaars een belangrijk instrument zijn voor het beheer en de instandhouding van hun bospatrimonium.

Door het invoeren van een gemeenschappelijk beheersplan voor eigen-

dommen kleiner dan 5 hectare, gelegen in een groter geheel en door de verplichte splitsingsvergunning en de steunmaatregelen voor gegroepeerd beheer, zal de bosversnippering in grote mate kunnen worden bestreden.

De eventuele lasten voor de privé-eigenaar, ingevolge de opgelegde verplichtingen inzake inventarisatie en beheersplannen, worden ons inziens ruimschoots gecompenseerd door de begeleiding vanuit de dienst Bosbeheer en de voorgestelde steunmaatregelen voor de privé-bosbouw, onder meer voor bebossing en herbebossing, vanaf de oppervlakte van een halve hectare voor de beheers- en infrastructuurwerken en bewaking bij gemeenschappelijk beheer, evenals voor het onderhoud en de aanleg van infrastructuur in bossen, die voor het publiek toegankelijk zijn. Naast de verplichte inventarisatie en het beheersplan wordt een nieuw belangrijk begrip, namelijk de bosfunctie, ingevoerd waarbij naargelang de functie of functies die een bos vervult, specifieke maatregelen worden voorgeschreven. Bij de economische functie wordt de aandacht gericht op het behoud van een voorraadpeil en op het uitvoeren van de kappingen, zoals voorzien in het beheersplan. De bossen, die een sociale en educatieve functie worden toegewezen, worden beschermd tegen te grote bezoekersdruk. Alle bossen hebben een ecologische functie, waarmee in het beheersplan moet worden rekening gehouden. Bepaalde bossen kunnen om overwegingen van algemeen belang een schermfunctie toegewezen krijgen. Bosreservaten en bossen met een wetenschappelijke functie komen onder de bescherming van de Vlaamse Hoge Raad voor Natuurbehoud en de Vlaamse Hoge Jachtraad. De Minister denkt dat hij in de komende jaren 20.000 hectaren als bosreservaat zal kunnen aanduiden.

Ten slotte zijn er enkele nieuwe artikelen, die daadwerkelijk zullen bijdragen tot het behoud en de bescherming van de bossen. Het Vlaamse Gewest kan zijn bossen slechts vreemden bij decreet en andere openbare bossen zullen enkel na machtiging van de Vlaamse Regering

Capoen

kunnen worden vervreemd. Voor belangrijke werkzaamheden, in om het even welk bos, zal een machtiging van het Bosbeheer vereist zijn.

Met dit ontwerp van decreet wordt de boswet van 1854 fundamenteel gewijzigd en aan de hedendaagse situatie aangepast. In zijn geheel is dit ontwerp, zoals men na ongeveer 20 jaar besprekingen en overleg met de betrokken partijen kon verwachten, een evenwichtig vergelijk geworden tussen de privé-belangen en het algemeen welzijn, evenals tussen de economie en de ecologie.

Aangezien Vlaanderen, met inachtnaam van alle verhoudingen, sneller wordt ontbost dan het tropisch regenwoud, heeft de Vlaamse Bosbouwvereniging begin vorig jaar een Waakzaamheidscomité opgericht om de ontbossingen en de bedreigingen voor het bos tegen te gaan.

— **De hees L. Vanvelthoven, Voorzitter, treedt opnieuw als Voorzitter op.**

Wij hopen dat door de toepassing van het nieuwe bosdecreet het Waakzaamheidscomité snel overbodig zal worden en dat Vlaanderen integendeel over enkele jaren meer en betere bossen zal bezitten ten bate van het algemeen welzijn. **(Applaus)**

De Voorzitter : De heer Bosmans heeft het woord.

De heer Jozef Bosmans (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, geachte collega's, als Voorzitter van de Commissie zal ik als laatste spreker voor de middag-
onderbreking slechts enkele ogenblikken van uw tijd in beslag nemen.

Allereerst sluit ik mij graag aan bij de vele lovende woorden aan het adres van de verslaggever. De heer De Seranno heeft uitstekend werk geleverd. Ook alle leden van de Commissie die vaak talrijk aanwezig waren, hebben zich volledig ingezet al de weken dat wij ons als het ware door de bossen hebben gesleept.

Als liberaal kan ik mij vanzelfsprekend voor honderd ten honderd aansluiten bij de kritiek die hier door de

vorige spreker werd geuit, maar om mijn medewerking aan het ontstaan van het bosdecreet te verantwoorden stel ik dat wij hier een onderscheid moeten maken.

Tot de heer Cuyvers kan ik daarbij vooraf zeggen dat ik misschien hiermee eerder groen dan blauw ben. **(Gelach)**

De vraag is of wij bij dit bosdecreet de mens of het bos en zijn ecologische functie centraal gaan stellen. Namens de meeste collega's meen ik te mogen zeggen dat wij het bos zonder meer centraal hebben gesteld. Ik zou de situatie durven vergelijken met het verbod op de jacht op zeehonden. De jagers op zeehonden waren ten zeerste verbaasd over de strenge beperkingen, maar de rest van de wereld vond die maar terecht. De zeehonden hun mening werd niet gevraagd, maar wij nemen aan dat zij de maatregelen erg op prijs stellen.

Wij weten dat het bos uiteindelijk de producent van zuurstof is. Het CO₂ dat wij in steeds grotere mate blijven produceren, wordt door het bos op natuurlijke wijze geëlimineerd. Daarom wordt er in de Westerse wereld zo intens gepleit voor het sparen van de tropische regenwouden. Ons bosdecreet kan een klein voorbeeld zijn over de wijze waarop moet worden gewerkt. Wij moeten echter erkennen dat gedurende eeuwen in Europa vrijwel niets anders werd gedaan dan gekapt.

Wat de successierechten en de registratierechten betreft was er geen andere oplossing mogelijk. Het is weer eens het systeem van de staat die neemt om enkele jaren later terug te geven. Het is weer eens een vestzakbroekzakoperatie die alleen maar een groot ambtenarenkorps ten goede komt en negatief werkt voor de belastingbetaler.

Mijnheer de Minister, in de Commissie hebt u mij gezegd dat u geen oplossing kon geven voor dit probleem, dat het ene tot de nationale bevoegdheid behoort en het andere niet. Wanneer wij er de financiering op na slaan weten wij wel dat u de registratie- en successierechten niet kunt wegtoveren, maar u zou in bepaalde

gevallen de aanslagvoet toch kunnen verminderen en dat zou bij de belastingbetaler gunstig overkomen. Dan hoeft u zich niet meer met het verlenen van subsidies bezig houden. **(Applaus)**

De Voorzitter : Als laatste spreker in dit debat horen wij de heer Cuyvers die een tiental minuten het woord zal voeren.

Mijnheer de Minister, ik stel voor dat u het woord neemt vanmiddag vóór de stemmingen, onmiddellijk na de actuele vragen.

De heer Cuyvers heeft het woord.

De heer J. Cuyvers (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, collega's. allereerst wens ik mijn waardering uit te spreken voor het werk van de verslaggever, de heer De Seranno en de energie die hij in de loop van de besprekingen heeft geïnvesteerd in het herschrijven en het verfijnen van het ontwerp van bosdecreet.

Dank zij zijn inzet en die van andere collega's is het voorliggende document niet alleen maar een ontwerp van de Executieve. De Commissie heeft 18 vergaderingen lang de teksten herschreven zodat ze uitgegroeid zijn tot een gemeenschappelijk document. Zevenentachtig aanvaarde amendementen waardoor bepaalde accenten werden verlegd, hebben geresulteerd in de huidige versie.

Om onze houding te bepalen hebben wij ons niet uitsluitend laten leiden door de overweging welke van onze amendementen al dan niet werden aanvaard, maar door het antwoord op de vraag : heeft dit ontwerp van decreet een positieve invloed op ons bosbestand en op de natuur in het algemeen ?

Het verheugt ons trouwens dat de PVV alsmar groener wordt. **(Protest van de heer R. Daems)**

Natuurlijk beweert u nu dat u het altijd bent geweest !

Voor de degelijkheid van het decreet pleit alleszins de vaststelling dat de Commissie in haar besprekingen en voor de amenderingen niet over één

Cuyvers

nacht ijs is gegaan. Tijdens een speciale hearing hebben drie organisaties hun standpunt en visie kunnen toelichten voor de leden van de Commissie: het Kritisch Bosbeheer, de Dienst Openbaar Groen en de Hoge Bosraad en zelfs de Hoge Jachtraad, deze laatste op een eerder officieuze, maar duidelijk herkenbare manier. Men kan hier moeilijk zeggen dat de democratische spelregels niet werden geëerbiedigd. Op basis daarvan hebben de leden van de Commissie hun oordeel en visie gevormd.

Verder hebben wij ons de vraag gesteld of het ontwerp van decreet een betere visie op het bos bevat, in vergelijking met het 140 jaar oude boswetboek. AGALEV kan hierop volmondig ja antwoorden. In het oude boswetboek wou de wetgever allereerst en uitsluitend de economische functie van het bos veilig stellen. De houtproductie naast het waarborgen van de jacht in zowel het openbaar als het privé-bos stonden centraal. Met andere woorden, de economische functie was de enige functie die aan bod kwam. Nu worden de andere functies van het bos niet langer meer veronachtzaamd.

Voor AGALEV is de ecologische functie van het bos uiteraard primordiaal. De Commissie is ons in die visie niet volledig gevolgd. Dat is misschien een project voor de toekomst. Het schermbos is een grondoppervlakte met een eigen fauna en flora die het klimaat en de bodem positief beïnvloeden. Daarenboven remt hij het broeikas-effect af, heeft een lokale verzachtende werking op de temperatuur, regelt de waterhuishouding van oppervlakte- en grondwater van een streek en is een element ter bestrijding van de bodemerosie. Deze schermbossen zullen speciaal met die bedoeling worden aangeduid.

Ook de wetenschappelijke functie krijgt zijn plaats. In de bosreservaten kan men de kennis verzamelen over de zich in de bossen afspelende processen waarbij de invloed van de mens wordt terug gedrongen. AGALEV pleit voor de maximale uitbreiding van dergelijke reservaten in de

openbare bossfeer. De natuurreservaten moeten het beheer blijven voeren over de in die natuurreservaten gelegen bossen. Dit hoofddoel mag niet worden verlegd.

Ten tweede, ook de sociale en recreatieve functie wordt beslist niet uit het oog verloren. De openstelling van privé-bossen wordt door dit decreet aangemoedigd. Bossen kunnen nu ook in verweer worden gesteld wanneer de druk van de recreanten te groot wordt. Dit is echt geen overbodige luxe. Als concreet voorbeeld verwijs ik naar de problemen in het Zoniënwoud en in het bos van Kluisbergen in Oost-Vlaanderen waar gedeelten moesten worden gesloten.

Om al die functies waar te maken hebben wij niet alleen een beter bosbeleid nodig, maar ook meer bossen. Verschillende deskundigen schatten de behoeften op 70.000 à 140.000 hectare. Mijnheer de Minister, in het kader van uw Natuurontwikkelingsplan ligt er in de bossfeer nog heel wat werk te wachten.

Ingevolge artikel 3, punt 7, zouden er problemen kunnen rijzen voor de subsidiëring in het kader van de EG-richtlijn nummer 797 van 1985. Die EG-verordening betreft de verbetering van de doeltreffendheid van de landbouwsector. Artikel 3, punt 7, onttrekt de tijdelijke bebossing van landbouwgronden aan het bosdecreet. Hierdoor dan er een probleem rijzen voor de subsidiëring. Titel 6 van die EG-verordening bevat bosbouwmaatregelen voor landbouwbedrijven. Cumulatief met andere steunmaatregelen kan een vergoeding worden uitbetaald voor specifieke bosbouwmaatregelen, met name voor de bebossing van landbouwgronden, voor investeringen, voor verbetering van de houtopstand zoals de aanleg van windsingels, brandgangen, waterputten en wegen voor bosexploitatie, voor de aanpassing van landbouwmaterieel voor bosbouwwerkzaamheden.

Deze steun voor bebossing kan worden toegekend aan hoofden van landbouwbedrijven, aan bosbouwverenigingen, aan bosbouwcoöperaties of gemeenschappen die landbouwgronden bebossen.

Die steun is niet zomaar te verwaarlozen. Het gaat met name over maximaal 80 procent van de kosten voor bebossing en voor wegen voor bosexploitatie, maximaal 60 procent voor de andere werkzaamheden met een maximum-investering van 40.000 ECU per bedrijf en 1.800 ECU per hectare voor bebossing, 300 ECU per hectare voor verbetering van de houtopstand, 90 ECU per hectare voor brandgangen en waterputten en 14.400 ECU per kilometer bosweg.

Ik betwijfel of er in het Vlaamse Gewest een wettelijke basis bestaat voor deze subsidiëring en ik vraag mij af of die steunmaatregelen kunnen worden toegepast. Het Ministerie van Landbouw heeft daarvoor geen kredieten uitgetrokken, omdat bosbouw een geregionaliseerde materie is. Daarom vraag ik mij — samen met anderen — af of België niet de enige lidstaat is waar een wettelijke basis ontbreekt voor deze extra EG-subsidie. Mijnheer de Minister ik kijk uit naar uw antwoord op deze opmerking die ik niet als finishing touch voor de openbare vergadering heb bewaard. Het is omdat ik van dit probleem pas recent op de hoogte werd gebracht dat ik de opmerking pas nu maak. Met de beste bedoelingen hebben wij de tijdelijke bebossing aan het bosdecreet onttrokken. Nu blijkt dat deze beslissing wel eens een averechts effect zou kunnen hebben.

Ten derde, biedt dit bosdecreet meer kansen op een beter bosbeheer? Momenteel is 70 ten honderd van het Vlaams bosbestand in handen van privé-eigenaars. Dit duidt volgens ons op de grote kwetsbaarheid van ons bosbestand. Maar, dat is een opmerking die ik slechts even ter zijde wil maken. Het bosbeheer biedt aan de kleine privé-eigenaar deskundige beheershulp aan in het kader van een af te spreken beheersplan. De versnipperingsproblematiek waarover ook in de Commissie werd gesproken bestaat uit het feit dat een groot percentage van de privé-bossen in handen is van vele eigenaars en bestaat uit kleine percelen die misschien wel in eenzelfde zone liggen maar die niet altijd op eenzelfde manier worden beheerd. Aan die versnippering die leidt tot een verwaarlozing van het

Cuyvers

bosbeheer en dus tot de neiging de percelen vlug te verkopen bij een gunstige gelegenheid, wil het huidige decreet iets doen door een gezamenlijk beheersplan mogelijke te maken.

Ten vierde, biedt het decreet kansen op een betere bescherming tegen interne gevaren? Daarop kan positief worden geantwoord. Denken wij maar aan de volgende mogelijkheden: de plagen die de vitaliteit van het bos bedreigen kunnen worden verholpen omdat de overheid onmiddellijk kan optreden in het belang van het bos. Als voorbeeld wil ik virale infecties aanhalen. De beveiliging tegen brand wordt onder Europese druk verhoogd door onder andere het aanleggen van brandgangen. De verhoging van het economisch rendement van het privé-bos door betere beheersplannen maakt het exploiteren van het bos misschien meer concurrentieel met bijvoorbeeld de golfsterreinenexplosie. Bosreservaten leggen een extra klemtoon op de ecologische functie van een aantal bossen.

Ten vijfde, de vraag kan ook worden gesteld of het decreet een betere bescherming biedt tegen de externe gevaren. Het antwoord op die vraag lijkt mij niet zo positief. Er is wel een beschermingsmogelijkheid tegen de externe gevaren uit de onmiddellijke omgeving van het bos, als het ware aan de bosrand. De specialisten gaven in de bespreking in de Commissie toe dat de bescherming tegen veralgemeende externe gevaren onbestaande is. Ik geef u enkele voorbeelden van dergelijke bedreigingen. Er is de verzuring. Volgens het Nederlandse Zorgen voor Morgen zal slechts één boom op vijf kunnen worden gered als we de verzuring niet kunnen terugdringen op een niveau dat gelijk is aan of liefst nog lager ligt dan 2.400 mol zuur-equivalent per hectare.

Mijnheer de Minister, dat is de reden waarom ik gisteren ik de commissiebespreking van uw milieubeleidsbrief heb gepleit voor het overnemen van de strengere normen voor SO₂, NO_x en NH₃ van uw Natuurontwikkelings-

plan, in uw Milieubeleidsplan. Dan wordt duidelijk in welke mate u het bos echt kan en wil beschermen tegen verzuring.

Ten zesde, de verhouding tussen het bosdecreet-bosreservaten en de natuurreservaten werd tijdens de bespreking in de Commissie goed geëvalueerd. Het lag in de bedoeling van de Minister alle bossen volledig te laten resorteren onder het uitsluitend beheer van het Bosbeheer. Hij wou in de toekomst **alleen** nog bosreservaten creëren binnen **een** bosdomein en geen natuurreservaten meer. Bossen in natuurreservaten moeten volgens hem onder beheer van het Bosbeheer komen.

Na een lange amenderingsslag werden de artikelen 31 en 52 ingevoegd. Door die beide artikelen blijven de bossen in natuurreservaten resorteren onder de wet op het natuurbehoud. Spijtig genoeg zijn de bosgedeelten van natuurreservaten niet uitgesloten geworden in de derde paragraaf van artikel 3. Ik zal op de valreep trachten om de natuurreservaten via een amendement veilig te stellen. Voor dit laatste standpunt heeft AGALEV geijverd omdat zij blijft beweren dat de ecologische functie het best veilig wordt gesteld in de wet op het natuurbehoud.

Ten zevende, dit decreet is ook een illustratie van de bedoeling een verantwoorde splitsing van bevoegdheden en verantwoordelijkheden te realiseren tussen het Bosbeheer en de Vlaamse Executieve en de Vlaamse Raad. Daartegenover staat AGALEV positief. De positie van rechter en partij is voor het Bosbeheer in de openbare bossen vermeden. De openbaarheid van de beheersplannen voor de openbare bossen is een winstpunt.

De kapverordening wordt ook voor de privé-bossen volledig aan de bevoegdheid van de gemeenten onttrokken en geregeld in het beheersplan. Op dat vlak kunnen problemen rijzen met milieuverenigingen tenzij de toelating tot kappen op een of andere manier openbaar wordt gemaakt.

Zo kom ik tot de eindbeoordeling

over dit ontwerp van decreet. Op zich is het fundamenteel een goed decreet. Spijtig genoeg kan een decreet niet alle garanties inbouwen opdat degenen die het moeten uitvoeren ook over de vereiste mentaliteit blijken te beschikken. Gelukkig tekent zich de laatste tijd een tendens af waarbij de dienst Groen, Waters en Bossen uitdrukkelijk begint te stellen dat de ecologische functie, het voortbestaan van het bos en de bosbiotoop het belangrijkste is voor het beheer van de bossen. Ter gelegenheid van de eerstkomende bespreking van de begroting van Leefmilieu zal AGALEV er blijven op toezien — ook op het veld zelf — in welke mate deze goede intenties worden waargemaakt door voor de bossfeer voldoende financiële middelen uit te trekken. Dit decreet is nog steeds vatbaar voor een aantal verbeteringen. Daarom hebben wij nog vijf amendementen ingediend. Commentaar daarop zal ik leveren tijdens de artikelsgewijze bespreking. Ik ben wel benieuwd naar de reactie van de Minister op het signaleerde probleem van artikel 3, punt 7.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De Voorzitter: Hiermede zijn wij aan het einde gekomen van onze werkzaamheden van deze voormiddag.

Wij komen deze namiddag om 14 uur opnieuw bijeen.

De vergadering is gesloten.

— **De vergadering wordt gesloten om 12.45 uur.**

Gezicht op de Raad en de galerijen. Op de eerste banken : de voltallige Vlaamse Executieve, v.l.n.r. de Gemeenschapsministers L. Van den Bossche (SP), R. De Wulf (SP), P. Dewael (PVV), L. Waltniel (PVV), N. De Batselier (SP), G. Geens (CVP), J. Lenssens (CVP), T. Kelchtermans (CVP), J. Sauwens (VU), D. Coens (CVP) en H. Weckx (CVP). Op de voorgrond : CVP-fractievoorzitter G. Verhaegen